

தென்றல்

விலை
16
புதிய காதல்கள்

ஆசிரியர்: கண்ணதாசன்

ஆயுள்

உள்ளாடு (இலங்கை உட்பட) விலை 16 புதிய காதல்கள் | வெளிநாடு 20 காதல்கள் | அலுவலகம்: 'தென்றல்', சென்னை - 6.

மலர் 5

சென்னை

6-12-58

சனிக்கிழமை

இதழ் 25

கலைவாணர்மீது கண்ணதாசன் எழுதிய வில்லுப்பாட்டு உள்ளே

தமிழ் வளர்கிறது!

விடுதலைத் தமிழ் ரென்று வீறுடன் பேசுகின்ற முடிவிலை காண்பதற்கு முழக்கடா சங்க மென்று திருமொன விர ரெல்லாம் திரண்டுவந் தெழுப்பு மோசை கடிதிலிற் கேட்டேன் இன்பக் களிப்பினில் துள்ளி வந்தேன். வடவரின் பிடியி வின்றும் வளர்தமிழ் நாட்டை மீட்கத் திடமுடன் தொண்ட ரெல்லாம் திரண்டனர் என்ற போது கடனெலாம் தீர்ந்தவன்போல் களிப்புடன் ஓடி வந்து படையினில் சேர்ந்து கொண்டேன்; பாடனென் தமிழ்வாழ் கென்றே.

தமிழரின் நாட்டை மீட்போம் தமிழ்நறு மொழியைக் காப்போம் தமிழரின் கொடியை ஏற்றித் தமிழர்கள் மானம் காப்போம் தமிழரின் அரசு நாட்டித் தமிழர்ப்பண் பாடு காப்போம் தமிழரின் வீட்டி லெல்லாம் தமிழ்மனம் கமழச் செய்வோம்.

எழுச்சியும் ஆர்வத் தீயும் என்னுளே எழுந்து பொங்கக் கிளர்ச்சியெய் வாணைக் கூடிக் கிடந்திரும் அந்தப் போதில் தளர்ச்சிநான் உற்றே நென்றால் தனிவியப் படைவீர், அந்த வளர்ச்சியின் நிலையைக் கண்டால் வடிந்திரும் கண்ணீர் ரன்றே!

தமிழனை வளர்ப்போ மென்றும் தமிழர்நாட்டைவோ மென்றும் அமிழ்தென மொழிவோ ரெல்லாம் அவ்வாள் கொள்கை கொண்டு சமைசமை யாகத் தீமை தோற்றுவீத் திருதல் கண்டேன். அமைந்திரும் தமிழர் நாட்டுக் கவர்ணீ வேண்டாம்! வேண்டாம்!

சொல்லழகு மனம்பறிக்கப் புலவன் பாட்டுச் சுவையறிந்து பரிசளித்துத் தமிழ் வளர்த்த நல்லதமிழ் மன்னர்வழிப் பிறந்தி ருந்தும் நாடாநாம் அமைச்சர்களாய் விற்றி ருந்தும் மெல்லமெல்லப் பிறமொழியைத் திரிப்ப தற்கு மெழுதவி செய்துவரும் போக்கைக் கண்டு நல்லவர்கள் மனம்வருந்தப் புல்ல ரெல்லாம் நன்மைவந்த தெனக்களித்துக் குதிக்கின் ருரே!

பொய்யான கருத்தெல்லாம் தமிழர் நாட்டில் புகுத்துகின்ற கதைகளையே வெறுத் தொதுக்கச் செய்யாரோ எனநினைத்தால் கலை நயத்தைச் செந்தமிழில் இறக்கிவைத்த கவிதை யென்று மெய்யாக விழாக்கள்பல நடத்தி வைத்து மேன்மேலும் அக்கதையே பெருக்கு வார்கள் செய்யாதே என்பதனைச் செய்வ தற்கே திரண்டோடி வருவாரிம் முரண்டர் கண்டர்!

தென்றமிழில் வடமொழியின் சொற்கள் வந்து திரிந்ததென ஆராய்ச்சி நடத்திக் காட்டி அன்றிருந்த தமிழ்ச்சொல்லும் வடசொல் லென்றே அழிவுக்குப் பேசினோர் கூட்டத் தாரும் இன்றமிழை வளர்க்கின்றோம் யாங்க ளென்றே ஏமாந்த தமிழ்நாட்டார் முன்னே வந்து கின்றிருப்பார்; பூமாலை கைச்செண் டோடே கிழத்திடுவார் வரவேற்புத் தமிழர் தாமே.

பெண்கல்வி வேண்டுமென்றே ஒருவர் சொன்னால் பெரியவளாய் ஆகும்வரை படிப்ப தென்ற தண்டமிழ்க்குப் பண்டிதர்கள் உரைவ குத்த தந்திரம்போல் மற்றொருவர் விளக்கம் சொல்வார். கண்ணிசைக் கல்வியினைக் கற்பு தற்கே கல்லாரி வருமந்தக் கன்னி தன்ன மண்டுதமிழ் மாணவரோ சுற்றி வந்து

மனமயக்கம் கொண்டிருவார் மான மின்றி!

தமிழ்நாட்டில் வாடுவெலியை இயக்கு விக்கும் தனிப்பரிமை பெற்றவரோ வடமொழிப் பேர் அமைத்ததனை அழைக்கின்றார்; இந்தி தன்னை அருமூயற்சி செய்திங்கே பரப்பு கின்றார். சமைத்துவைத்த அறுசுவைசேர் உணவி ருக்கச் சரக்குதனைக் குடிப்பாட்டும் ஏழக்கர் போலே நமைத்துன்பப் படுத்துகின்ற ஆள வந்தார் நாட்டுமொழி வளர்ச்சியினைத் தடுக்க லானார்!

கொள்ளுகொலை ஆபாசச் செய்தி யென்னும் குப்பையெலாம் பரப்புகின்ற செய்தித் தாங்கள் கள்ளமிலா நாட்டினரின் உள்ளத் தன்னைக் கயமைவழிச் சேர்க்கின்ற கதை யிதழ்கள் வெள்ளம்போல் பெருக்கி நம்பால் விலைப்படுத்தி வீண்கையறத் தமிழ்வளர்ப்பு தாகக் கூறும் குள்ளர்களும் இந்நாட்டில் பெருக்கிப் போனார் குணங்கெட்டார் இவைபடித்தார் நறு நாரும்!

இருசொற்கள் புணர்ந்திருங்கால் தோன்று மொற்றை எடுத்துவிட்டுத் தமிழெழுதும் கூட்ட மொன்று, "விரியலக வழக்கினிலே விளங்குகின்ற வேற்றுமொழி பலகண்டோம் புணர்ச்சி யென்னும் ஒருவிதியைக் கண்டதிலும்! தமிழில் மட்டுமே உண்டெனிலோ அதுபடிக்க நேர மில்லை கருதுவதை யெழுதுங்கால் ஒற்று மிக்குக் காண்பதனால் என்னபயன்" என்று கேட்கும்!

செந்தமிழில் மறுமலர்ச்சி சேர்ப்பதற்கே சிறுகதைகள் புதுக்கவிதை வசனப் பாட்டு வீண்கையற எழுதுகிறோம் என்று சொல்லி விளையாடும் எழுத்தாளர் கூட்ட மொன்றும்! அந்தநான் ஆபாசக் கதையை யெல்லாம் அச்சாக்கி மலிவான விலைக்கு விற்றுச் செந்தமிழைப் பரப்புவதாய்ப் பசப்பு கின்ற சிறுவண்கர் கூட்டந்தான் மற்றொன் ருக்கும்!

இலக்கியத்தைத் தெருவேல்லாம் பரப்ப வென்றே எழுந்ததோர் இயக்கமெனில், தெருவின் பேச்சை இலக்கியமாய்த் தொகுத்தெழுதிப் பெருக்கு தற்கும் எதிரியென ஓரியக்கம் இருக்கக் கண்டோம். கலக்கமின்றித் தெளிவான நீர் குடிக்கக் கருதியொரு திருக்குளத்தில் இறங்கும்போது மலக்குவையைத் தனக்குணவாய்க் கொள்ளும் பன்றி மணிக் குளத்தில் நீராடித் திரிதல் போலே!

வருவான வாராளென் நெழுது வோனும் வருவானே ரெழுத்தாளன் என்று கூறி! திருவான தமிழேடு தெருவில் வந்தால் செழித்தோங்கும் எனம்பி வழி திறந்தோம். தெருவிதிப் புழுதியெலாம் பறந்து வந்து திருவிட்டில் நுழைந்துதமிழ் ஏட்டி வேறி உருவான தமிழொளியை மறைக்கக் கண்டோம்! உடன்பழுதி துடைப்பதற்கோர் இயக்கம் வேண்டும்!

ஆங்கிலத்தைத் தமிழ்மொழியில் கலப்ப தாலே அறிவுரும் மொழிவளரும் நாட்டிற் கென்றும் தீங்கிலையே எனமொழிவார்; தமிழில் எங்கும் செஞ்சொற்கள் இலையென்றும் கூறி நிற்பார். தேங்கியுள்ள சாக்கடையின் தண்ணீர் ராலே தேனூற்றில் பெருக்கெடுத்த தென்பார் போலே பாங்கிலுள்ள வடமொழியும் சொற்கள் தந்து பழந்தமிழை வளர்த்ததுவே சான்று மென்பார்!

கற்கண்டைக் கடியாமல் வீழுகிப் பல்லைக் காப்பாற்ற வேண்டுமென்றும், அதனைப் போலே கற்கண்டைக் கலக்கண்டுள்ள நெழுதி னற்றான் கருத்தமிழைப் புரிந்துகொள்ள முடியு மென்றும் சொற்களிலே எளிமைபினைத் தோற்றுவீக்கத் தோன்றிவந்தோம் நாடுமென்று சொல்லிக் கொண்டு முற்கமழப் புலவர்தமை மூட ராக்கி முன்னேறும் புதுப்புலவர் பல்லோர் வந்தார்!

தாய்போன்ற பெண்ணொருத்தி தன்னைச் சுட்டித் தடித்தனமாய் அவள்வந்தாள் இவன்போ னொள்ள ரேயாமல் எழுதுவதும், இலக்க ணத்தில் உள்ளபடி தானெழுது கின்றே மென்று வாயாலே அடிப்பதுவும் சான்றோர் சொல்லி மறுப்பதுவும் தொழிலான சிற்றி னத்தார் தாயான தமிழ்நாட்டின் விடுதலைக்கே தாமுழைக்க வந்ததுவாய்க் கூவு கின்றார்!

ஆங்கிலத்தில் கணக்கெழுதும் வேலை பார்ப்போன் அவசரத்தில் ஒருபிழையை எழுதி விட்டால் பாங்கினிலே பணிசெய்யத் தகுதி யில்லை படிப்பில்லை என்றவனை விலக்கி வைப்பார்! ஒக்கவளர் தமிழ்மொழியில் கலை படைப்போர் உண்டுபண்ணும் பெரும்பிழைகள் ஒன்றி ரண்டா? ஈங்கினைக் கூறிடலோர் ஆளும் இல்லை எழுத்தாளர் பிழைத்தமிழும் கொழுத்துப் போச்சாம்!

ஏனென்று கேட்பதற்கோர் ஆளு மின்றி இருக்கின்ற காரணத்தால் தமிழர் நாட்டில் தானென்று திரிகின்ற போக்குக் கொண்டார் தலைகனத்துத் திரிகின்ற நிலைமை கண்டோம். பேடுவென்று தலையேறி இருந்து விட்டால் பெருமையுள்ள தாய்விடுமா என்று பார்த்தால், யானென்றும் உயர்ந்தவனென் நெண்ணுகின்ற அவர்நிலைமை யறிந்திருவார்; உண்மை காண்பார்!

வள்ளுவனின் மறைவளர்த்த தமிழர் நாட்டில், வளங்கொழிக்கும் கீழ்க்கணக்கு நூல்க ளாலே உள்ளமெலாம் தெளிவற்று நெற்கைக் கொண்டே ஒப்பற்ற சான்றோர்கள் வாழ்ந்த நாட்டில், தென்னுதமிழ் வளர்கின்ற விந்கந்த யான சீலநிகழ்ச்சி நாம்கண்டோம் இந்தப் போக்கே கொள்ளுமெனில் இந்நாட்டில் முன்னேற்றத்தைக் கொண்டுவரல் நியுப்கொம்பே கண்டர்!

ஒழுக்கமுடன் வளர்கின்ற பிள்ளை யன்றே உயர்ந்தவனும் விளங்கிடுவான். நடத்தை தன்னில் வழுக்குடைய போவழியும் சிறப்பு துண்டோ? வான்கோழி மயிலப்போல் ஆவ துண்டோ? அழுக்குடையோன் கோயின்றி வாழ்தல் உண்டோ? அழகுடைய தமிழ்கெடுக்கும் அன்ப ரெல்லாம் இழுக்குடைய கொள்கைகளை விட்டு விட்டே என்றும்நல்ல தமிழெழுதி வாழ்க நன்றே!

“போற்றுபவர் போற்றட்டும்; புழுதி வாரித் தூற்றுபவர் தூற்றட்டும்; தொடர்ந்து செல்வேன் ஏற்றதொரு கருத்தை என(து) உள்ளம் என்றால் எடுத்துரைப்பேன் எவர்வரினும் நில்லேன்; அஞ்சேன் !”

வெண்பா

மலர் 5 | 6-12-58 | இதழ் 25

மக்கள் கலைஞர்

மக்களின் எண்ணம் இப்போது வெகுதூரம் முன்னேறிவிட்டது. எந்தத் துறையில் பணி செய்வனும் தங்களிடம் ஒட்டியிருக்க வேண்டும் என்பதில் அவர்களுக்கு ஆர்வம் பிறந்திருக்கிறது. கலைஞரின்மீதும், ஓவியரின்மீதும், அலுவலக ஊழியரின்மீதும் அவனது எண்ணத்தில் பொதுநலம் நிறைந்திருக்கவேண்டும் என மக்கள் கிணக்கிறார்கள். அந்த கிணக்கின் எதிரொலியாகத் தங்களை அண்டி வருவோரைத் தலையில் தூக்கி வைத்துக் கொள்கிறார்கள். சமீபகாலத்தில் இந்நிலை மிகவும் வளர்ச்சியடைந்துவிட்டது. சமுதாயச் சிந்தனையுள்ள எவனும் மக்களால் ஒளிபொருத்திக் காட்டப்படுகிறார்.

இன்றையக் கலைஞர்களுக்கு அரசியல் ஆர்வம் பிறந்திருப்பதற்குக் காரணம் இதுதான். இவர்களிலே சிலருக்குத்தான் மக்களோடு ஒட்டிப் போகும் முறை தெரிந்திருக்கிறது. எங்கெங்கே எப்படி நடந்துகொள்ள வேண்டும் என்ற பண்பு தெரிந்திருக்கிறது. இவர்கள் மக்கள் மனதில் நிறைந்த இடத்தைப் பெற்று வருகிறார்கள். மக்களைக் கவரமுடியாதவர்கள் என்னதான் மறுத்துரைத்த போதிலும் தெளிவான ஒரு கொள்கையின்மீது நிற்கின்ற கலைஞர்கள் எந்நாளும் வீழ்ச்சியுறமாட்டார்கள் என்பது உறுதி. ஒரு கலைஞனுக்கு சுயசிந்தனை இருக்கலாம்; இல்லாமல் போகலாம். ஆனால் அவன் போக்கில் தெளிவு வேண்டும். நேற்றுச் சொன்னதை இன்று மாற்றிக்கொள்ளாத பக்குவம் வேண்டும். தன்னலத்தைவிடப் பொதுநலத்தில் அவனுக்கு அதிக அக்கறை வேண்டும். இப்படிப்பட்ட கலைஞர்கள் எக்காலத்திலும் குன்றேறி நிற்கமுடியும்.

கலை வெறும் பொழுதுபோக்குச் சாதனம் அல்ல என்று கூறுவார்கள். ஓரளவுக்குத்தான் இது உண்மையாகும். பெரும்பாலும் கலையை ஒரு பொழுதுபோக்குச் சாதனமாகவே கொள்ளலாம். அப்படிக்கொள்கிற நேரத்திலேயே ஒரு கருத்தை உருவாக்கலாம். நளின்பு பண்பு இல்லாமல், வறட்டுத்தனமாகக் கருத்தைத் தொடுத்து, கலையைக் கருத்துச் சாதனமாக்குவதில் வெற்றி பெறமுடியாது. பொழுதுபோக்கு அங்கங்களிலேயேதான் கருத்தைச் சொல்லவேண்டும். இப்படிச் சொல்லப் படும் கருத்து எல்லோராலும் வரவேற்கப்படும். சொல்கின்றவன் எல்லோராலும் புகழப்படுவான். நளிமான ஒரு கதையை எடுத்துக்கொண்டு, அந்தக் கதையில் வரும் அங்கங்களைக் கதைப் போக்கிலேயே விட்டு, சந்தர்ப்பங்களை மோதுவதன் மூலம் ஒரு நல்ல கருத்தை உருவாக்குவது நல்ல கலைக்கு அழகாகும். பொழுதுபோக்க வகுக்கின்றவர்களுக்கும் இது பாடமாகும். இப்படி உருவாக்குவோர்தான் மக்கள் கலைஞர்களாக ஆகமுடியும். அன்னாள் ‘வேலைக்காரி’, கருணாநிதியின் ‘பாசகதி’ இவை இரண்டும் இந்த முறையில் பிறந்தவையே. இவற்றின் தொடர்ச்சி புரட்சி நடிகரின் ‘நாடோடி மன்னன்’. ஏன் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சார்ந்தவர்கள் மட்டுமே மக்கள் கலைஞர்களாக மலர்ந்து வருகிறார்கள் என்றால், இந்தக் காரணத்தையே நான் காட்டுவேன். களைப்பை நீக்கும் ஆடல் பாடலோடு, இளைப்பை நீக்கும் கருத்தைக் கொடுத்து; மக்களோடும் பழகி உறவாடி வருவதால் மக்கள் கலைஞர்கள் என்ற பதத்திற்கு அவர்கள் தகுதி உள்ளவர்களாகிறார்கள்.

இன்றையத் தமிழலகில் ஈடு இணையற்ற செல்வாக்குப் பெற்ற கலைஞர்கள் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினருக்கிறார்கள். கழகத்தில் இருப்பதாலேயே இவர்களின் வலிவும், பொலிவும் அதிகரித்திருப்பது உண்மை. கழகம் என்றால் என்ன? வெறும் கட்சி என்பதைவிட ஒரு கருத்து என்பதே பொருத்தம். அந்தக் கருத்து மக்களின் அன்றாட வாழ்க்கையிலும், எதிர்காலத்திலும் உறுதியான தொடர்புடையது. அதனால்தான் கழகக் கலைஞர்கள் கருத்துக் கலைஞர்களாக, மக்கள் கலைஞர்களாக மலர்கிறார்கள்.

அண்மையில் மதுரையிலும் சென்னையிலும் நடைபெற்ற இரண்டு நிகழ்ச்சிகளை உதாரணங்களாகக் கூறலாம். புரட்சி நடிகருக்கு மதுரையில் தங்கவான் பரிசளி்க்கப்பட்டபோது, கூடியிருந்து உற்சாகக் குரல் கொடுத்த பல இலட்சம் மக்களும், அவரது கருத்துக்கு மதிப்பளித்தார்கள் தவிர, திறமைக்கல்ல. இதனை, சென்னையில் நடைபெற்ற ‘நாடோடி மன்னன்’ நூலுவது தின விழாவில் பல இலட்சம் மக்களுக்கிடையே புரட்சி நடிகரே குறிப்பிட்டார். ஆம்; அவரை மக்கள் கலைஞராக மக்களே ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

‘வெளியில் எரிகிற வயிறுகள் எரிந்துகொண்டுதானிருக்கின்றன; நாழும் சில கலைஞர்களைச் சேர்த்துக்கொள்வோம்’ என்று சிலர் எரிந்து போன சுள்ளிகளைக் கொண்டு விட்டு கட்டிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். எந்தெந்த வழிகளைக் கையாண்டாலும், எத்தனை வழிகளில் தாக்கீப் பார்த்தாலும் நம்மைப் பலவீனப் படுத்துவதோ, நமது கலைஞர்களைச் சாய்த்துவிடுவதோ அவர்களால் ஆகாது. தங்கனயாவது மக்கள் மன்றத்தில் உயர்த்திக் கொள்ள முடியுமா என்றால் அதுவும் நடக்காது. சென்னையில் ‘நாடோடி மன்னன்’ விழாவில் ஒரு உண்மையை நான் கண்டேன். கழகத்தின் கருத்துக்கொண்ட கலைஞர்களைத்தான், மக்கள் கலைஞர்களாக மக்கள் ஏற்றுக்கொள்கிறார்கள். ஆம்; காலமும் கருத்தும் என்றும் நம் பக்கமே இருக்கும்!

வாழ்க மக்கள் கலைஞர்!
—கண்ணதாசன்.

வெண்பாப் போட்டி-32.
எற்றடி :
மல்லிகைக்கும் உண்டோ மணம்.
முடிவு தேதி: 13-12-'58.
தென்றல் வெண்பாப் போட்டி : : சென்னை - 6

அறிவிப்பு
கடுமையான காதிதப் பஞ்சம் காரணமாக அடுத்த நாளுக்கு வாரங்களுக்கு (பொங்கல் மலர்வரை) ‘தென்றல்’ எட்டுப் பக்கங்களிலேயே வெளிவரும். ஜனவரி 24-ம் தேதி முதல் வழக்கம்போல் பளிர்ரண்டு பக்கங்களாக வெளிவரும். இறக்குமதிக்கட்டுப்பாட்டின் இந்த எதிரொலியை நண்பர்களும், பொதுமக்களும், வீற்பணையாளர்களும் பொறுத்தருளக் கோருகிறோம்.
(ஆ-ரி.)

பொங்கல் மலருக்கு வெண்பாப் போட்டி
இந்த ஆண்டுத் ‘தென்றல்’ பொங்கல் மலரில் குறிப்பிடத் தக்க சில வெண்பாக்களை வெளியிட இருக்கிறோம். இந்த வெண்பாக்கள் தமிழ் உள்ளளவும் நிகல்து நிற்க வேண்டும். அதனால் போட்டியின் கருப் பொருளாக ஊர்களுக்குப் பெயர்கள் வந்த காரணத்தைக் கொள்ளக் கோருகிறோம்.
ஏதேனும் ஒரு ஊரின் தமிழ்ப் பெயரை எடுத்துக்கொண்டு, அந்தப் பெயர் அந்த ஊருக்கு எப்படி வந்தது என்பதற்கான காரணத்தை ஆதாரத்தோடு வெண்பாவாகத் தரவேண்டும். ஒருவரே பல ஊர்களைப் பற்றி எழுதலாம். ஆனால் ஊரும் பெரும் ஒரு வெண்பாவாலேயே முடிந்துவிட வேண்டும்.
நேரிசை வெண்பாவாகவே எழுதவேண்டுமென்பதில்லை. வெண்பாவின் எந்த இனத்தில் வேண்டுமானாலும் எழுதலாம்.
பொய்க் கதைகளை ஆதாரங்களாகக் கொள்ளவேண்டாம். எல்லோரும் ஒப்புக்கொள்ளக்கூடிய ஆதாரம் வேண்டும்.
வெண்பாக்கள் அனுப்பவேண்டிய முகவரி :
ஆசிரியர்,
“மலர் வெண்பா”,
“தென்றல்”,
சென்னை-6.

★ திராவிடம் என்றே தினம் தினம் நீ பாடு! ★

திராவிட இயக்கத்தின் வரலாற்றில் கால் நூற்றாண்டுக் காலமாக எதிர்ப்பிற்கும் ஏளனத்திற்கும் வசை மொழிக்கும் இலக்காகியிருப்பது ஆரியர் - திராவிடர் என்ற இனப் பிரச்சினை, ஆரிய-திராவிட மொழிகளின் பிரச்சினை! தென்னகத்தின் வரலாற்றுச் சிறப்புமிக்க திராவிடம் என்ற குறிச் சொல்லை அந்தத் துறையிலே திரம் பெற்றிருக்கும் அறிவாளிகள்கூட வெளியே எடுத்துச் சொல்லத் துணிவற்றிருந்த காலமும் இருந்தது. ஏனெனில் திராவிட இயக்கத்தின் உறுதியான போராட்டம் எங்கெங்கோ இருந்த பண்டிதர்களுக்குப் போலா அவர்கள் படித்து மறந்து போன மொழி வரலாற்றை அவர்களுக்கே நினைவுபடுத்தியது. ஆரியர் - திராவிடர் - இன வழியாக, மொழி வழியாக, இலக்கிய இலக்கண வழியாக இருண்டு மாறுபட்ட தத்துவங்களிலே இருந்தவர்கள் - இருப்பவர்கள் - இனி இருக்கப் போகிறவர்கள் என்ற மதிப்பீட்டை மக்கள் மன்றத்திலே தெரிவித்த பின் இந்த இலட்சியப் போக்கை, அதனுடைய புயல் வேகத்தைச் சமாளிக்க முடியாதவர்கள் தான் ஆரியர் - திராவிடர் கற்பனை என்ற பேசினார்கள் - ஒரு சிலரின் அரசியல் விளையாட்டு என்றும் வயிற்றுப் பெறப்படு என்றும் பேசிய பெரிய பிரமிய மொழித் திரம் படைத்தவர்களையும் நாம் மறந்துவிடவில்லை. தேசிய உணர்ச்சியை மங்கச் செய்து பங்கப்படுத்தும் பழி தீர்க்கும் பட

விட இனம் திராவிட மொழிகள் - திராவிட நாடு என்ற இன அடிப்படையை என்றும் மறந்துவிடவில்லை. அரைகுறைச் சய சிந்தனையுடனும் அறிவாற்றலுடனும் இதை ஏற்றுக்கொண்ட எதிர்ப்புக் கட்சியினர்கள் கூட அன்றைக்கிருந்த வரலாற்றுச் சிறப்பும் பொருமையும் இன்றைய அரசியல் எண்ணங்களுக்குச் சான்றாக காட்டப்படுவது சரியல்ல என்றதான் சொன்னார்கள்! சொல்லியதமட்டுமல்ல இந்தக் குறிக்கோளின் வளர்ச்சிகாட்டக் வளர வளர வலிவுபெற்று வஞ்சகர் நெஞ்சம் துடிக்கும் வகையில் தாயகத்தவர் வரவேற்கும் நிலை பெற்றவிட்டதை இழிமொழிகளால் மறைத்துவிடவும் ஆணிக்தார்கள்! காங்கிரஸ் கட்சியினர் வரலாற்றுத் துணையை ஏறிட்டுப் பார்க்கும் பழக்கமில்லாதவர்கள், கம்யூனிஸ்டுகள் இனப் பிரச்சினையைப்பற்றி மூலதனம் என்ன சொன்னார் - மாஸ்கோவிலிருந்து உக்கரை சம வெளி வரையிலுள்ள மக்களைப் பற்றித்தானே இனங்களாகக் குறிப்பிட்டார். அதில் ஆரிய - திராவிட இல்லையே - நாங்கள் எப்படியும் போவோம்; ஏற்றுக்கொள்வோம் என்பவர்கள். தமிழரசுக் கழகத்தவர்களோ தங்கள் வாழ்வும் சாவும் கழகத்தின் திராவிட முடிக்கத்தை ஒழிப்பதிலேதான் என்ற முறையில் திராவிடம், திராவிட நாடு, திராவிட இனம், திராவிட மொழிகள், என்பன வெல்லாம் 'காஞ்சிபுரமும் ஈரோடும்' தயாரித்த சரக்குகள்; எனவே

கத்திற்கு எதிர்ப்பும் தரமுடியாதவர்கள் திராவிட மொழிகள் பற்றிப் பேசுவதும், அந்த மொழிகளின் தாயகங்களை வடவர் ஆதிக்கத்தினின்றும் விடுதலை பெறச் செய்யப் போராடுவதும் உண்மைக்குப் புறம்பானவைகள் என்று இன்னும் வலிவற்ற வாதங்களிலே கடைபோட்டுக்கொண்டிருப்பதால் அண்மையில் தினத் தாள்கள் தந்த செய்திகளை நிரும்பக் கூறவேலாம் - திராவிட இலட்சியத்தை இனிவேனும் அவர்கள் புரிந்துகொள்ள வேண்டும் என்ற இதயத்தின் ஆசைக்காக! பாரதப் பண்பாடு மார்க்சிய போக்கம், தமிழக் கலாச்சாரப் போக்கு என்றெல்லாம் சொற்சிலம்பம் சுழற்றிக்கொண்டிருப்பவர்கள் தங்களையறியாமலே திராவிடப்பண்பினாலும் மொழி வளத்தாலும் இன முடிக்கத்தாலும் எழுச்சி பெற்ற பாதையில் நடைபோட்டுக்கொண்டிருப்பதை நாம் நினைவூட்ட வேண்டும்!

“ரஷ்யாவில் தென்னிந்திய மொழிகள் சம்பந்தமான ஆராய்ச்சி வெகு காலத்திற்கு முன்பே ஆரம்பமாயிற்று. சென்ற நூற்றாண்டின் இறுதியிலேயே பிரபல சமஸ்கிருத மொழியாளர் ஐ. பெட்டோவ், திராவிட மொழிகளின் பரம்பரம் ஈடுபாடு காட்டினார். அவரது சொந்த நாடில் நிலையத்தில் திராவிட மொழிகளினுள்ள பல புத்தகங்கள் இருந்தன. ஆனால் ரஷ்யாவில் திராவிட மொழி ஆராய்ச்சித்

‘ஐனசக்தி’யிலா என்று எவரும் சந்தேகப்பட முக்கேட்காதிரிகள் - “திராவிடமே முச்சு! இல்லையென்றால் உயிர் போச்சு என்கிறார்கள்” என்றெல்லாம் ஜீவானந்தப் பெரியவர் அடிக்கடி திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தவரைக் கேலி செய்து கிருர் அல்லவா - அவர் ஆசிரியராக இருக்கும் இதழில் தான் இந்தச் செய்தியும் வந்துள்ளது! மாஸ்கோவிலும் திராவிட மொழி ஆராய்ச்சி நடைபெறுகிறது. அதன் வழியாக திராவிட நாடும் திராவிட இனமும், திராவிடப் பண்பும், திராவிடக் கலையும், திராவிட இலக்கியமும், திராவிட இலக்கணமும், தமிழ்நாட்டுக் கம்யூனிஸ்டுகளின் கட்டளைத் தம்பிரான்கள் உலாவும் போலியத்தில் ஒப்புக்கொள்ளப் பட்ட உண்மை யதார்த்த நிலையிலும், கம்யூனிஸ்டுகளின் பிரத்தியட்சக் கண்ணோட்டத்திலும் பிரதிபலிக்கிறது! திராவிட மொழிகளில் இந்தப் பிரிவுகள் எல்லாம் இல்லை யென்று வாதாடக்கூடிய ‘மட்டாரத்தே தமிழர்கள்’ ஐனசக்தி வெட்டாரத்திலே இருக்கமாட்டார்கள் என்றும் பணியும். “1956-ல் சோவியத் யூனியனில் திராவிட மொழிகள் சம்பந்தமான ஆராய்ச்சிப் பணி ஒரு புதிய கட்டத்தை அடைந்தது. மாஸ்கோவிலும் லெனின்கிராபுவும் பணியாற்ற மாறு இந்தியாவிலிருந்து பல மொழி நூல் வல்லுனர்கள் அழைக்கப்பட்டனர். இந்திய மொழி இனம் ஆராய்ச்சியாளர்

★ காஞ்சித் தலைவனின் கட்டுப்பாடானது! ★

லத்தின் பிரதிபலிப்புத்தான் இந்த ஆரியர் - திராவிட இனப் பாடுபாடு என்று சொல்லியவர்களும் இந்தியத் துணைக் கண்டத்தின் பல் வேறு பகுதிகளிலே இருக்கத்தான் செய்கிறார்கள். ஆரியர் திராவிடப் போராட்டங்களையெல்லாம் வரலாற்றின் குறிப்பான பாராட்டுதலுடன் தன் திருமகளுக்குத் திட்டிக்காட்டிய அலகபாடுச் செருக்கை இந்த உண்மையை ஒப்புக்கொள்ளத் தயாராக இல்லை. இவர் போன்ற ‘கல்லற இலாள்’ ஒதுக்கித் தள்ளுவதனாலே திராவிடர் இனமும் - அவர் தம் மொழிகளும் உலகத்தவரால் மறக்கப்படும் வலிவற்ற நிலையிலே இல்லை என்பதைப் பல கவையான செய்திகள் நமக்குத் தெரிவித்தக்கொண்டுள்ளன. ஒரு இன வரலாற்றை ஒரு குறிப்பிட்ட இயக்கம் தன்னுடைய இலட்சிய வரலாறுகவும் குறிக்கோளாகவும் கொண்டு விட்ட காரணத்தால் அந்நுடைய உண்மைக்கும் உயர்வான தனிமைக்கும் மதிப்பளிக்க மறந்த மதிவான்களும், அவர்களைத் தலைவர்களாக, வழிகாட்டிகளாகத் தாக்கத்திரியும் கட்சிகளும், திராவிடர் - ஆரியர் என்ற கொள்கைப் போராட்டம் நீண்ட தொடர்பு கதை என்பதை ஒப்புக்கொள்ளும் வேளை வந்துவிட்டது! ஒரு கட்சியின் பிரச்சினையில், ஒரு இயக்கத்தின் இனவளர்ச்சி; மொழிவளர்ச்சி; கலை வளர்ச்சியுமாகும்!

திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் தன்னுடைய இலட்சியத்தை கடைக்கொண்ட காலத்திலிருந்து திரா

அதனை, தமிழ் இனத்தவர் விடையாக்கிக்கொள்ளத் தயாரில்லை என்று ‘தடாரித் தம்பட்டம்’ அடித்துப் பேசினார்கள் - இன்றைக்கும் கூட பேசுகிறார்கள்! திராவிட முன்னேற்றக் கழக மூல முடிக்கத்தை மொழி வல்லவர்கள் மறக்கத் தயாராக இல்லை; இந்திய நாகரிகத்தில் திராவிடப் பண்பு நிலைத்துள்ளது என்பதையும் எந்த அரசியல் கட்சிக்காரனும் மறக்கத் துணியவில்லை; திராவிட நாடு - திராவிட மொழிகளின் உறைவிடம், ஆரியத் தத்துவத்தின் நுழைவிடம் என்பதையும் தவற என்று சொல்லி விட முடியவில்லை! நம்முடைய வினாக்களுக்கு விளக்கமும், விளக்

தத்தை எ. மெர்வாந்த் என்பவரே என்பதில் ஐயமில்லை. இவர் தலை சிறந்த மொழி அறிஞர்..... 1928-30 ஆண்டுகளில் ‘பெச்சுத் தமிழ் இலக்கணம்’ ஒன்றை வெளியிட்டார். இதுவே ரஷ்யாவில் மொழி ஆராய்ச்சித் துறையில் செய்யப்பட்ட முதற் பெரும் பணியாகும்..... எ. மெர்வாந்த் அவர்களின் மரணத்தின் விளைவில் சோவியத் யூனியனின் திராவிட மொழி ஆராய்ச்சிப் பணி மேலும் முன்னேற முடியாமல் போய்விட்டது!” - இந்த எடுத்துக் காட்டு “ஐனசக்தி” நவம்பர் புரட்சி மலர் கட்டுரையில் இருக்கிறது. கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் பத்திரிகை

கள் பலர் தென்னிந்தியாவிலுள்ள - வழக்கிலுள்ள மொழிகளைப் படித்தறிந்து கொள்ள முடிந்துள்ளது... தெலுங்கு, மலையாளம் ஆகிய திராவிட மொழிகளில் ஆராய்ச்சி நடத்தி வருபவர்களும் அரும்பணி ஆற்றி வருகின்றனர்!” - இந்தக் குறிப்பையும் ‘ஐனசக்தி’ கட்டுரையாளர் எ. பியாதிகோர்ஸ்கி என்பவர்தான் தெரிவித்துள்ளார்! இந்தியக் கம்யூனிஸ்டுகள் எதிர்பாராத நேரங்களில் எல்லாம் மாஸ்கோவுக்குப் போகிறார்கள்; தங்கள் அரசியல் ஆசான்களுக்கு மரியாதை செலுத்துகிறார்கள். ஏன் இந்த திராவிட மொழி - ஆராய்ச்சிப் பகுதிகளைக் காணாமல் வருகிறார்கள்! ஐனசக்தி ஆசிரியர்கள் எல்லோரும் ‘திராவிடம்’ என்பது மாஸ்கோவின் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்ட நல்ல திற்பு என்பதை இனியவரது உணர்ந்துகொண்டு நாடாடக்க வேண்டும்கிறோம்!

“அதிலே கேரள இலக்கிய சங்கத்தின் 27-வது ஆண்டு மாநாடு இம்மாதம் 21-ம் தேதியை சேர்ந்தபடியில் நடைபெறும்..... ‘திராவிட மொழிகளின் இன்றைய நிலை’ என்னும் கூட்டத்திற்கு டாக்டர் ரா. பி. சேதுப் பிள்ளை தலைமை தாங்குவார். திராவிட மொழிகளின் சார்பில் பலர் பேசுவார்கள்... 23-ம் தேதி காலை 10 மணிக்கு ‘திராவிட மொழிகள்’ பற்றிய பொதுக்கூட்டத்தை சேர்ந்த கல்வி மந்திரி

- 9-ம் பக்கம் -

**ஆயிரம்விளக்கில்
புதிய பஸ் நிறுத்தம்**

பொதுமக்களின் நலனைக் கருதி ஆயிரம்விளக்கு வழியாக சென்னைக்கு வரும் ௮வது பஸ்களை நிறுத்துவதற்கு ஆயிரம்விளக்கில் ஒரு புதிய பஸ் நிறுத்தம் (சர்ச்சுபார்க் கான்வெண்ட்டுக்கு எதிரில் - தென்றல் அலுவலகத்திற்கு அருகில்) ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று, சென்னை சர்க்கார் புரான்ஸ்போர்ட்டு டைரக்டருக்கு, திரு. எஸ். எஸ். தென்னரசு அவர்கள் ‘தென்றல்’ அலுவலகத்தின் சார்பில் 11-7-58-ம் தேதியன்று மனுச்செய்து கொண்டார். அந்தக் கடிதத்திற்கு 11-11-58-ம் தேதியன்று டைரக்டரிடமிருந்து பதில் கிடைத்திருக்கிறது. அந்தக் கடிதத்தில் டைரக்டர் அவர்கள் ஆவன செய்வதாகத் தெரிவித்திருக்கிறார். ஆயிரம்விளக்குப் பகுதியில் வாழும் மக்கள் மேலே குறிப்பிட்டுள்ள இடத்தில் அல்லது அதற்கு அருகில் ஒரு பஸ் நிறுத்தம் உண்டாக்கும் நாளை வெகு ஆவலுடன் எதிர்பார்க்கிறார்கள்.

புலிக்கேவனா கிட்டவாம்படு?

7

பொல்லாப் பாண்டியன் கட்டபொம்முவின் உதவியால் பாண்டியக் கோட்டை கும்பினியார் கைக்கு வந்துவிட்டது. எனினும் அது என்றும் தங்களைவிட்டு, பாண்டியக் காரர் வசமே போய்விடக்கூடும் என்று அவர்கள் எண்ணினார்கள். இதற்குள் காள்சாகிபு தன்னைத் தென்சீமைகளின் சர்வாதிகாரியாகக் கிட்டு கொண்டான். ஆங்கிலேயரிடம் தனக்கிருந்த செல்வாக்கை அளவுக்கு மீறிப் பயன்படுத்தத் தொடங்கினான். புலித்தேவனை விட்டு மாபுல்காணம் பிரித்துவிட வேண்டும் என்று கும்பினியாரிடமும், நவாபுவிடமும் வற்புறுத்தினான். அவனது கருத்து அவர்களுக்கு உடன்பாடாக இருந்தாலும், நாட்டின் அன்றையச் சூழ்நிலையில் உடனடிப் படையெடுப்பு செயல்படுத்த முடியாத ஒன்றாக இருந்தது. ஐதரின் படையெடுப்பு எப்பொழுதும் எதிர்பார்க்கப்பட்டது. அதோடு, பிரெஞ்சுக்காரரின் உதவி மாபுல்காணுக்கும், தென் பாண்டியக்காரர்களுக்கும் கிடைக்கும் என நம்பப்பட்டது. மாபுல்காண அமைத்து வர ஆர்க்காட்டு நவாபுவால் அனுப்பப்பட்ட தூதுவன் வெறும் கையோடு திரும்பி வந்தான். மொத்தத்தில் எப்பொழுது, என்ன நடக்கும் என்பது எவராலும் விளங்கமுடியாததாக இருந்தது!

இந்த நிலையில் கும்பினியரின் தலைகரான சென்னை, பிரெஞ்சுக் காரர்களால் முற்றுகையிடப்பட்டது. காள்சாகிபு சென்னைக்கு ஓடினான். பிரெஞ்சுக்காரர்கள் சிறு சிறு வெற்றி பெற்றார்கள். அந்த வெற்றி தென் சீமைப் பாண்டியர்களுக்கு மகிழ்ச்சியளித்ததில் ஆச்சரியமில்லை.

1760-ல் பொல்லாப் பாண்டியன் கட்டபொம்மு இறந்தான். அவனுடைய இடத்தில் அவன் மகன் ஜகவீரபாண்டியன் வந்தான். இவன் எதிர்ப்பாட்டு நண்பனல்ல; அவர்களை விரோதியாகவே மதித்தவன். மீறிக், சென்னை முற்றுகையோடு பத்து மாதங்கள் ஓடின. அக்காலம் புலித்தேவனை உண்மையில் தென் சீமையின் தலைவனாக இருந்தான். சென்னை வேலை முடிந்த காள்சாகிபு தென் சீமையை நோக்கி ஓடி வந்தான். எதிர்ப்பாட்டு பாண்டியர்களின் கோட்கொண்டையெல்லாம் (கொல்லக்கொண்டான், கோவில் பட்டி) தரைமட்டமாக்கினான். ஜக

வீர பாண்டியன் ஆட்சியால் ஏற்பட்ட மரபுதல் காரணமாக, பிற பாண்டியர்களுக்கு இரசிய உதவி புரிந்து வந்த பாஞ்சாலங்குறிச்சி, எட்டையபுரம் வீரர்களைத் தடுத்து நிறுத்தினான்.

இந்த சிதம்ப்சிகள் மாபுல்காணுக்கு அச்சத்தை உண்டாக்கி விட்டன. தன்னைப் புலித்தேவன் முதலிய பாண்டியக் காரர்களிடமிருந்து விடுவிக்கக் கோரியும், தனக்கு ஒரு ஜாகிர் தந்தால் போதுமென்றும் எதிரிகளுக்கு ஓலை அனுப்பி வைத்தான் அவன். உண்மையில் அவனுடைய நிலைமை பரிதாபத்திற்குரிய ஒன்றாகத்தான் இருந்தது!

கீழ்த்திசைப் பாண்டியங்களை அடக்கிவிட்ட காள்சாகிபு, புலித்தேவனின் பலத்தை உடைக்கச் சூழ்ச்சி செய்து தொடங்கி, அதில் ஓரளவு வெற்றியும் பெற்றான். தேவனின் சிறந்த துணைவர்களாய் விளங்கியவர்கள் வடகரை (சேக்கம் பட்டிப்பு) பாண்டியக்காரர்களும், திருவாங்கூரானுமே. திருவாங்கூர் எல்லையில் வடகரைப் பாண்டிய இருந்தது. இதை வைத்துக் கொண்டு இருவருக்குள்ளும் பகை மூட்டினான் காள்சாகிபு. திருவாங்கூரானுக்குத் தனது ஒத்துழைப்பையும் அளித்தான். தோல்வியடைந்த வடகரையார் புலித்தேவனிடம் சரணடைந்தனர்.

புலித்தேவனால் பெறக்க முடியவில்லை. சினமும், தயரமும் அவன் சிந்தையை முறுமுறுக்க முற்றுகையிடப்பட்டுந்தான். சிறி எழுந்தான் புலித்தேவன். புலித்தேவனின் உள்ளத்தில் கோபமும், தயரமும் மாறி மாறி வந்து போயின. காள்சாகிபு வின் கொடிய செயல்கள் அவனை வாட்டி வைத்தன. ஏதாவது வழிகாணும் எண்ணத்துடன் எப்பொழுதும் சிந்தித்தக்கொண்டிருந்தான் அவன்.

அந்த நேரத்தில் பிரெஞ்சுக் தளபதி ரூபேளியிடமிருந்து கடிதம் ஒன்று வந்தது புலித்தேவனுக்கு. அதில், தமிழகத்தின் வட பகுதியில் ஆங்கிலப் படைகளுக்கு, பிரெஞ்சுப் படைகளுக்கும் நடைபெற்றுவரும் போர் மீளும் திருகேல் வேலிக்குத் தம் படையை அனுப்பி, அங்குள்ள ஆங்கிலப் படையை வென்று முகமது அலிக்குப் பதிலாக மாபுல்காணை நவாபுவாக ஏற்படுத்துவதாக ஊக்கமூட்டி எழுதியிருந்தான் ரூபேள. அந்தக் கடிதத்தைத் திருவாங்கூரானுக்கு அனுப்பி, நிலைமைகளை விளக்கி, தன்னோடு சேர்ந்துகொள்ள வேண்டினான் புலித்தேவன். அந்த வேண்டுகோள் வியர்த்தமாயிற்று. திருவாங்கூரான் ஒத்து வர மறுத்து விட்டான். மறுத்தோடு மட்டும் லாமல், புலித்தேவனின் கடிதத்தைத் தங்களுக்கு சாதகமாகப் பயன்படுத்தி, அதை வைத்துக் கொண்டு கும்பினியாரை மிரட்டித் தங்களுடைய தேவைகளைக் கோரத் தொடங்கினான் திருவாங்கூரான். மீரட்டல் உடனேயே பயன் தந்தது. விட்டுப் போன களக்காடு திருப்பவும் திருவாங்கூருக்கு வந்து சேர்த்தது. அதை வழங்கிய காள்சாகிபு திருவாங்கூரானுக்குக் கூடவுளார்க் தெரிந்தான்.

திருவாங்கூரானும் காள்சாகிபுவும் தென்பாண்டியப் பாண்டியக்காரர்களை அடக்கத் திட்டமிடலாயினர். புலித்தேவனை முதலில் ஒழித்து விட்டால் மற்றவர்களை அடக்குவது அல்லவா சிரமமான காரியமல்ல என்பது அவர்களுக்குத் தெரிந்தது போர் முரசு ஒலித்தது.

1759 நவம்பர் 6-ல் போர் தொடங்கியது.

ஒரு மாதம் நடந்த கும்பொருக்குப்பின் டிசம்பர் 4-ல் வாசுதேவ நல்லூர்க்கோட்டையை முற்றுகையிட்டான் காள்சாகிபு. காடு, மலை இவற்றை அரணாகக் கொண்ட அந்த மன்கோட்டை சரித்திரப் பிரசித்தி பெற்றது. பிறர் காணமுடியாத இரகசிய இடங்கள் பல அதில் உண்டு. அந்தக் கோட்டையை அங்குள்ள புலித்தேவனும் தன் ஆளுகைக்குக் கீழ் கொண்டுவரப் பெரிதும் முயன்றான் காள்சாகிபு. அஞ்செங்கோ, நாகபட்டினம், மதுரை, பாண்டியக்கோட்டை, தூத்துக்குடி முதலிய இடங்களிலிருந்து ஆங்கிலேயர்களால் ஏராளமான உதவிகள் அனுத்து அனுப்பப்பட்டன.

கோட்டை முற்றுகைமட்டும் ஒரு மாதம் நடந்தது. வெள்ளையரின் பிராங்கிகள் கோட்டையை நோக்கிப் போய்க் களம் கடுமையான போர் புலித்தேவன் போரில் புதுப்புது முறைகளைக் கையாண்டான். காள்சாகிபு வாசுதேவ நல்லூர்க்கோட்டையை முற்றுகையிட்டுக்கொண்டிருந்தபோது, நெற்கட்டுக்குச் செல்வக்கோட்டையிலிருந்து வந்து எதிர்ப்புமிருந்து தாக்கினான் புலித்தேவன். இரு தரப்பிலும் ஏராளமான சேதங்கள் ஏற்பட்டன. எனினும், இரத்தியில் புலித்தேவனின் வெற்றிப்படைந்தான்.

புலித்தேவனின் வரலாற்றில் இந்த வாசுதேவ நல்லூர் வெற்றி மகத்தானது.

தெல்வியடைந்த காள்சாகிபு திருகேல்வேலியை வந்தடைந்தான். திருவாங்கூரானு தனது நாட்டுக்குத் திரும்பினான். தனது புதிய புதிய திட்டங்களால் ஆங்கிலேயருக்குப் பல உதவிகள் புரிந்துவந்த காள்சாகிபுவின் இந்தத் தோல்வி ஆங்கிலேயருக்குக் கலக்கத்தைத் தந்ததில் ஆச்சரியமில்லை.

வாசுதேவ நல்லூர்த் தோல்வி காள்சாகிபுவால் பெறாதுகொள்ளக்கூடியதாக இல்லை. அந்தத் தோல்வியை அழித்துவிடக் கச்சை கட்டினான் அவன் முதன் முதலில் புலித்தேவனின் படை வீரர்களில் பலருக்கு ஏராளமான பணத்தைக்

கொட்டிக் கொடுத்து, அவர்களைத் தம் பக்கம் சேர்த்து தான்டினான். பணத்தைப் பெரிதாக மதித்தபலர், அந்த ஆகைக்குப் பலியாயினர். தனது அந்தத் திட்டம் வெற்றிகண்டதும் காள்சாகிபு மறுபடியும் முரசு கொட்டினான்.

1760-டிசம்பரில் நெற்கட்டுக்கு செல்வல் கோட்டை முற்றுகையிடப்பட்டது.

ஆனால், இப்போதும் காள்சாகிபுவின் எண்ணம் ஈடேறவில்லை. தின்னோள் மறவனு புலித்தேவனை இம்முறையும் வெற்றி பெற்றான். பிரங்குகளுக்கேற்ற குண்டுகள் கைசமில்லாமையாலும், திருச்சி உதவி உரிய காலத்தில் கிடைக்காததாலும் காள்சாகிபு தோல்வியைத் தழுவ வேண்டிய தாயிற்று.

வாசுதேவ நல்லூர் வெற்றிக்குப்பின், நெற்கட்டுக்குச் செல்வல் தந்த இந்த வெற்றி புலித்தேவனுக்கு மேலும் புகழ் சேர்த்தது.

எனினும், இதற்குப் பிறகு நடைபெற்ற சிதம்ப்சிகள் புலித்தேவனுக்கு நம்பிக்கையூட்டுவனவாக அமையவில்லை. கர்னாடகத்தில் பிரெஞ்சு, டச்சுக்காரர்களின் வலிமை குறைந்த ஆங்கிலேயரின் செல்வாக்கே அதிகரித்துக்கொண்டுவந்தது. அண்ணாடப் பார்த்து வரச் சென்ற மாபுல்காண திரும்பி வரவில்லை. பொல்லாப்பாண்டியனின் மகனான ஜெகவீரபாண்டியன், புலித்தேவன் மீனைத்ததுபோல் அவனுக்கு எல்லா வகையிலும்

★ **ப.புகழ்மந்தி** ★

உதவும் பேராற்றல் படைத்தவனாக அமையவில்லை. அதோடு, அடிக் கடி காள்சாகிபு தந்த தோல்வியை காரணமாக, பாண்டியக்காரர்கள் அணிபட்ட நம்பிக்கை இழந்து நலிந்தார்கள்.

இவை எல்லாம் சேர்ந்து புலித்தேவனின் பலமிழ்தவனாகின. கடைசியில் 1761-ல் புலித்தேவனின் வாசுதேவ நல்லூர், நெற்கட்டுக்குச் செல்வல், பனைபூக்கோட்டைகள் காள்சாகிபுவால் கைப்பற்றப்பட்டன.

எனினும் 1766-ல் இவை பாண்டியக்காரனின் உடைமையாகவே இருந்து, பின்னர் 1767-ல் கள்ளக் காம்பெல் என்ற வெள்ளிப்படைத் தலைவனால் திரும்பவும் பிடிக்கப்பட்டதாகத் தெரிய வருகிறது.

1761-ல், அல்லது 1767-ல் புலித்தேவன் மரணமடைந்திருக்கவேண்டும் என்று யூகிக்க வேண்டியிருக்கிறது; இச்சமயமான தகவல் இல்லை. புலித்தேவனுக்குப் பிறகு அந்தப் பகுதியில் அனாபாப்போல், பீரர் ஆதிக்கம் தன்கூட்டி கூடாது என்று பேராடிய எவனும் தோன்றவில்லை. எனவே, அந்தப் பகுதிகள் அனைத்தும் ஆர்க்காட்டு நவாபுவுக்கும், அவன் வழி ஆங்கிலேயருக்கும் அடிகமையாயின.

—இதுதான் நமக்குக் கிடைத்துள்ள புலித்தேவன் வரலாறு. (தொடரும்)

ஜூபிடரின் +

அண்ணாபக்தி
 M.S.T.V. NEETHI MOHAN, MADURAI.
 எங்கும் கிடைக்கும்

ஊமையன் கோட்டை

கண்ணதாசன்

முடியில் வந்து உட்கார்ந்த கண்ணத்தாள் திகைத்தாள். அந்த வீட்டில் வீட்டுக்காரரைத் தவிர யாரும் இல்லை என்பதை உணர்ந்துகொண்டாள். கிழே இறங்கி ஓடிவிடலாம் என்று எண்ணினாள். வெளியிலிருந்த வர்களிடம் அப்போதுதான் அவளுக்குப் பயம் வந்தது. அவசரத்தில் சிறிதுகூடச் சிந்திக்காமல் வந்துவிட்ட தற்காகத் தன்மீதே எரிச்சல் பட்டுக்கொண்டாள். கதவைத் தாளிட்ட சென்னகேசவ நாயக்கன் நேரேமாடிக்கு வந்து, 'சாப்பாடு கொண்டு வரட்டுமா?' என்று கேட்டான்; 'இல்லை; எனக்குப் பசி இல்லை!' என்றாள் கண்ணத்தாள். அவள் ஒரு பழத்தை எடுத்து வந்து 'என் தோட்டத்திலேயேவிளைந்த பழம்; சாப்பிடு' என்றான். 'வேண்டாம்' என்ற கூறிய கண்ணத்தாள், 'நான் இப்பொழுதே புறப்படுகிறேன்; நேரமாய் விட்டது!' என்றாள்.

'சாப்பிட வந்துவிட்டுச் சாப்பிடாமல் செல்கிறேன் என்கிறாயே; பைத்தியமே! கொஞ்சங்கூடப் பயப்படாதே! நான் ஒன்றும் பொல்லாதவனல்ல. ஒரு நல்ல மனைவி கிடைக்காத தால்தான் தனிமையிலேயே இருந்து வருகிறேன். முன்னாறு வேலைக்காரர்கள் இருக்கிறார்கள். ஐம்பது குதிரைகள் வைத்திருக்கிறேன். நஞ்சையும், புஞ்சையும் நாலாயிரம் காணிக்கு மேலிருக்கிறது. முன்றலுமது மாடத்தில் போய் நின்று, கண்ணுக்கேட்டிய தூரம் வரையில் பார்! அவ்வளவும் என்னுடைய நிலம்! பாஞ்சாலம்முற்புதியைக் கூட நானே எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று, வெள்ளைக்காரர்கள் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். நீ எதற்குமே கவலைப்பட வேண்டியதில்லை. இங்கேயே நிரந்தரமாகத் தங்கிவிடுவதானால், ஒரு வீடு வேண்டுமானாலும் கட்டித் தருகிறேன்'

—அவன் தன்னைப்பற்றியே பேசிக்கொண்டிருந்தான். சாடையாகத் தன் ஆசையையும் வெளியிட்டான். கண்ணத்தாள் பயந்தது நடந்தேவிட்டது. ஆம்; அவன் வெகு நேரம் தாமதிக்க விரும்பவில்லை. புரிந்துகொண்ட

கண்ணத்தாள், இருந்த இடத்தை விட்டு எழுந்தாள்.

'ஐயா, உங்களைக் கும்பிடுகிறேன்! சாப்பிட அமைத்து விட்டுத் தவறாக ஏன் பேசுகிறீர்கள்? எங்கள் உருவச்சிலைகள் கூட இந்தப் பேச்சைச் சகித்துக் கொண்டிருக்கமாட்டா. கம்பளத்துப் பெண்களைப் போலவே, மானம் மரியாதையில் அசைக்க முடியாத நம்பிக்கை கொண்டவர்கள் நாங்கள். தயவு செய்து என்னை அனுப்பிவிடுங்கள்' என்றாள்.

'நான் என்ன சொல்லிவிட்டேன் என்று இப்படிப் பதறுகிறாய். வேண்டுமானால் நீ நிரந்தரமாக இங்கே தங்க வேண்டாம்; விடிவதற்குள் வண்டி கட்டி உன் ஊருக்கே அனுப்பிவிடுகிறேன். கொஞ்சநேரம் நீ இங்கே இருப்பது யாருக்குத்

தெரியப்போகிறது!' என்றான் அவன்.

'உங்களுக்கு வெட்கமாக இல்லையா? காலாகாலத்தில் உங்களுக்குக் கல்யாணமாகியிருந்தால், இப்போது என்னைப் போல் ஒரு பேத்தி இருப்பாள். தயவுசெய்து என்னை அனுப்பிவிடுங்கள். நீங்கள் நினைப்பது எதுவும் நடக்காது. நான் காத்திருந்து பழிவாங்கும் மறவர் குலத்திலே பிறந்தவள். என் சகோதரர் ஊமைத்துரையின் தளபதி. என் கணவர் மற்றொரு தளபதி. உங்களைக் கண்டதுண்டமாக வெட்டிப் போட்டு விடுவார்கள். உங்களைப் பயமுறுத்துவதற்காக இதைச் சொல்லவில்லை. அவர்கள்

இன்றே என்னையோ பாஞ்சாலம் குறிச்சிக்கு வந்துவிடப் போகிறார்கள். மரியாதையாக என்னை வெளியில் அனுப்பிவிடுங்கள்!' என்றாள். கண்ணத்தாள்.

சென்னகேசவ நாயக்கனுக்குக் கோபம் பிறந்தது.

'என்னமோ பூச்சி காட்டுகிறாய்! ஊமைத்துரை கூட்டம் இங்கு வரப்போகிறதா? நீ தூக்கத்திலிருக்கிறாயா? சண்டகா நன்றாக துடைத்துக்கொள். கனவுகண்டு மலைக்காதே. இனி இந்தப் பகுதியை ஆளப்போகிறவனே நான்தான். நீ அழகாக இருக்கிறாய். அழகான பெண்கள் ஒழுங்கானவர்களாக இருந்தால் இப்படிக் காட்டுவழியில் நடுராத்தியில் தனியாக வரமாட்

கணவருக்குமுன் கனிவு பிறக்கும். பகைவர்களின் முன் கனவும் பிறக்கும். நீ இப்போது தான் ஒரு மறக்குலப் பெண்ணைச் சந்திக்கிறாய் என்று கருதுகிறேன். இதற்கு முன்னால் எந்த மறத்தியிடமாவது இப்படி நீ பேசி இருந்தால், இன்று உயிரோடு இருந்திருக்கமாட்டாய். கற்பும் பொற்பும் உயிரினும் பெரிதாகக் கருதி காழ்க்கரைக்காவு கொண்டவர்கள் மறக்குலப் பெண்கள். மானங்கெட்ட உனக்கு அதன் பெருமை தெரியாது. என்னைக் காப்பாற்றுவதற்காக யாரையும் இங்கு நான் எதிர்பார்க்கப்போவதில்லை. இன்னும் என்னை நெருங்கினால், உன்னைக் கொல்வேன்; அல்லது நான் சாவேன்!' என்று முழங்கினாள் கண்ணத்தாள்.

அந்தக் காழ்க்கை இப்போது மிகவும் ஆத்திரம் கொண்டவனானால். அவளை அடையாமல் விட்டுவிடுவது தன் பெருமைக்கு இழுக்கு என்று கருதினான். எப்படியும் அவளை அணைத்தே திருவது என முடிவுகட்டினான். வார்த்தைகளை முடித்துக் கொண்டு, பலவந்தத்தில் இறங்கினான். குத்துவிளக்கின் துணையோடு பலன்கொண்ட மட்டும் போராடினான் கண்ணத்தாள். விளக்கு முனையால் அவளைக் காயப்படுத்தினான். மான உணர்ச்சியால் அவள் உடம்பில் புதுப்பலம் பாய்ந்தது. மறக்குல மக்களுக்கு இயற்கையான மனவலிவு மிகுந்தது. இருவருக்குள்ளும் ஒரு போரே நடந்தது.

இந்த நேரத்தில் வெளியில் ஏராளமான மக்களின் ஆரவாரம் கேட்டுத் திகைத்தான். அது ஊமைத்துரை குழுவினரின் ஆரவாரம்தான் என்பதை உணர்ந்து கொள்ள, கண்ணத்தாளுக்கு வெகு நேரம் பிடிக்கவில்லை. அவள் முகம் மலர்ந்தது. களைத்திருந்த நிலையிலும் உற்சாகமாக வருகிறார்களே! ஊமைத்துரையும் வீரர்களும் வருகிறார்கள்! என்று கூவினாள். அவளும் புரிந்து கொண்டாள். வெளியில்கூட ஆரவாரத்தில், 'ஊமைத்துரை

டார்கள். நிறையப் பொன் வாங்குவதற்கு அடிப்போடுகிறாய்? சரி, ஐநூறு பொன் கொடுத்துவிடுகிறேன், வா!' என்று அவளை நெருங்கினான் அவன்.

'பரிசு' சென்று கண்ணத்தாள் பக்கத்திலிருந்த குத்துவிளக்கை எடுத்துக்கொண்டாள்.

'என்னை நீ புரிந்துகொள்ளவில்லை! அறிவுகெட்டவனே! மறவன் மகள் நான். முறத்தினால் புலியைத் துரத்திய சாதி எங்கள் சாதிதான். நாங்கள் பெண்ணாகவும் இருப்போம்; புலியாகவும் மாறலாம். எங்கள் இதயத்திலே பெண்மை இருக்கிறது; கைகளிலே ஆண்மை இருக்கிறது. எங்கள் கண்களிலே

வாழ்க! என்ற ஒலி அகிகமாக இருந்தது. அவன் மேனி வியர்த்தது. கண்ணத்தாள் சொன்னவை உண்மை என்பதை உணர்ந்துகொண்டான். இப்போது இவளை வெளியில் விட்டால் தனக்கு ஆபத்து என்பதை புரிந்துகொண்டான்! கண்ணத்தாள், அணைந்து போன குத்து வீளக்கோடு மாடியை விட்டு இறங்கி ஓடினாள். பின்னாலேயே ஓடி, தலை மயிரைப் பிடித்து இழுத்துப் போட்டான் அவன். உடனே கதவைத் திறந்து வேகமாக வெளியிலேபோய், வெளியிப் புறம் பூட்டிக்கொண்டான். அங்கே உட்கார்ந்திருந்த நான்கு பேரையும் அவசர அவசரமாக இழுத்துக்கொண்டு, பருத்திக்காட்டுக்குள் நுழைந்துவிட்டான். திவட்டி வெளிச்சம் இல்லாமலிருந்தும், தூரத்தில் ஒரு கூட்டம் வந்துகொண்டிருப்பதை அவனால் காண முடிந்தது.

ஊமைத்துரையும் குழுவின் நும் வருகிற வழியிலெல்லாம் ஒவ்வொரு கிராமத்திலும்புடுத்து, வீரர்களைச் சேர்த்துக்கொண்டு வந்தார்கள். அந்த கிராமத்தை நெருங்கியபோது, பத்தாயிரத்துக்கு மேற்பட்டவர்கள் அதில் சேர்ந்திருந்தார்கள். அந்த கிராமத்துக்குள் வராமல், பாஞ்சாலங்குறிச்சிக்குப் போவதற்கும் வழி இருந்தது. இருப்பினும், சென்னகேசவ நாயக்கனின் உதவியைக் கேட்கும் நோக்கத்துடன், பாதையைக் கிராமத்து உட்புறமாகத் திருப்பிக்கொண்டார் ஊமைத்துரை. வீரர்கள் கிராமத்தை நெருங்க நெருங்க, பருத்திக் காட்டுக்குள்ளிருந்த சென்னகேசவனுக்கு கைத்தியமே பிடித்துவிடும்போலிருந்தது. அவர் தன்னைத்தான் காண வருகிறார் என்று அறிந்துகொண்டான். இந்த நேரத்தில், இந்தச் சூழ்நிலையில் எப்படி அவர் முகத்தில் விழப்பது? ஐயோ! அவனைக் கொன்று ஒரு கூடைக்குள் போட்டு மறைக்காமல் போனோமே! மறைத்திருந்தால் ஊமைத்துரையையும் சந்தித்து, வேண்டியவன்போல் நடத்திடுக

கலாமே! இப்போது என்ன செய்வது? ஆ! ஊமைத்துரையும் வீரர்களும் நம் வீட்டை நோக்கித்தான் போகிறார்கள். அவள் சத்தம் போடுவாள். கதவை உடைப்பார்கள். உள்ளே போய் விபரத்தைப் புரிந்து கொள்வார்கள். பாஞ்சாலங்குறிச்சியை நாம் ஆளப் போவதாக வேறு சொன்னோமே! அதையும் அவள் ஊமைத்துரையிடம் சொல்லிவிட்டால், ஊமைத்துரை நம் வஞ்சக எண்ணத்தைப் புரிந்துகொண்டு விடுவாரே! வெள்ளைக்காரன் சிறையை உடைத்து வந்துவிட்டாரே! இனி இந்த ஊரில் நாம் தலை காட்டவே முடியாதே!

—அவன் கல்லாகச் சமைத்து பருத்திக் காட்டுக்குள்ளேயே உட்கார்ந்துவிட்டான்.

யங்கள்! முழு உண்மைகளையும் நேரில் சொல்லுகிறேன்—கதவை உடையுங்கள்! என்று கத்தினான் கண்ணத்தாள்.

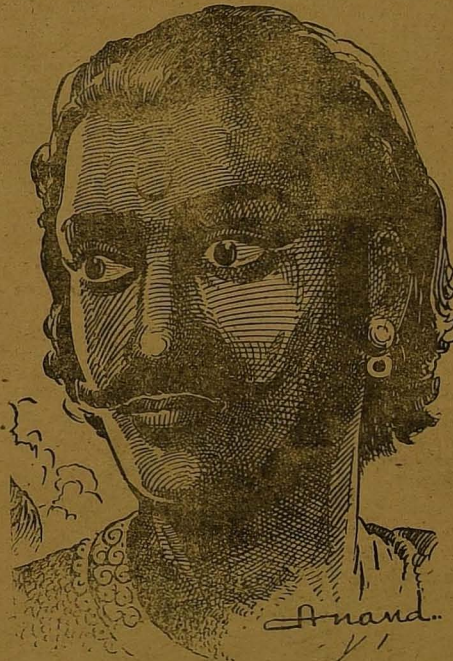
அந்தக் குரல் கேட்டு குதிரைகளிலிருந்த சிங்கத்தேவனும், வீரத்தேவனும் குதித்தோடி வந்தார்கள். இருவருக்குமே அந்தக் குரல் பழக்கமான குரலாகத் தோன்றிற்று. துடிக்கின்ற இதயங்களோடு அவர்கள் மின்னர்கள். வீரர்கள் கதவை உடைத்தார்கள். கதவு கிழே தள்ளப்பட்டது. அங்கே தலைவிரி கோலமாக கண்ணத்தாள் மின்னினாள்.

‘ஆ! கண்ணத்தா!’ என்று கதறினான் வீரத்தேவன்.

அதே குரலில் தன்னை மறந்து கதறிவிட்டான் சிங்கத்தேவன்.

விற்பனையாளர்களுக்கு

“தென்றல் பொங்கல் மலர்” தேவையான பிரதிகளுக்கு கமிஷன் அனு 8 நீக்கி பிரதி ஒன்றுக்கு ரூ. 1-8-0 வீதம் பூராத தொகையும் முன் பணமாக அனுப்பி வைக்க வேண்டும் முன்பணமின்றி கண்டிப்பாக மலர் அனுப்பி வைக்கப்படமாட்டாது. குறைந்த பிரதிகளையார் செய்து கீழே. தேவைக்குமுன் கூட்டிய தெரிவிக்கவும். மனியார்டர் கூப்பினில் “பொங்கல் மலருக்காக” என்று குறிப்பிட்டு எழுதுங்கள். தென்றல் பட்டியல் தொகையையும் மலருக்கான தொகையையும் சேர்த்து அனுப்பக்கூடாது. தீர்வாகி, “தென்றல்.”

அவன் பயன்படியே நடந்தது. ஊமைத்துரையும் வீரர்களும் அவன் வீட்டுக்கு எதிரிலேயே வந்து மின்னார்கள். ஊமைத்துரை குதிரையை விட்டுக் கீழே இறங்கி, கதவருகில் வந்து, ‘நாயக்கரே! நாயக்கரே!’ என்று அழைத்தார். உள்ளே கதவருகிலேயே மின்ற கண்ணத்தாள்! ஐயோ! கதவைத் திறங்கள்! போலீ என்னேப் பூட்டிவிட்டுப் போய்விட்டான்! கதவை உடையுங்கள்! கதவை உடையுங்கள்! என்று கத்தினான்.

இருவரையும் ஒருங்கே கண்ட கண்ணத்தாள் முர்ச்சையுற்று விழுந்தாள்.

10

சின்னப்பாண்டியர் பிடிபட்டார்!

பாளையங்கோட்டையிலிருந்து தப்பி, மதுரைப் பாதையில் சென்ற சின்னப்பாண்டியரும், வீரர்களும் ஒரு காட்டு மண்டபத்தில் ஓய்வெடுத்துக்கொண்டார்கள். பின்னாலேயே மற்ற வீரர்களும் வருவார்கள் என்று எதிர்பார்த்த அவர் ஏமாந்தார். அவருடன் வந்திருந்தவர்கள் பெரும்பாளும் கம்பளத்து நாயக்கர்களாகவே இருந்தனர். யாருக்கும் அவர்தான் சின்னமருது என்பது தெரியாது. அவரும் தன்னை யாருக்கும் காட்டிக்

சந்தாதார்கள் கவனிக்கவும் இந்த ஆண்டு “தென்றல்” பொங்கல் மலர் சிறப்பாக வெளிவர இருக்கிறது. மலர் பெற விரும்பும் சந்தாதார்கள் ரூ. 2-4-0 தனியாக அனுப்பி பெற்றுக் கொள்ள வேண்டுகிறோம். மலருக்குப் பணம் அனுப்பும் பொருது உங்கள் சந்தா எண்ணக் குறிப்பிட மறவாதீர்கள். தீர்வாகி, “தென்றல்.”

நன்கொடைகள் இரண்டு!

“உல்லாச வாழ்வின் உச்சாணிக் கொப்பில் வீற்றிருந்தவர், அவர். பனிமலர் துவிய மஞ்சம், பல்லகைக் கனிச்சாரா, தென்றல் உலவும் மாளிகை, தேன்சிந்தும் சோலை, பறக்கும் வாகனங்கள், பார்வையறிந்து செயல்படும் ஏவலர்கள் இத்தனையும் இருந்தன, அவர்க்கு! நீனைத் திருந்தால் மணிமுடி குடிய மன்னராக வாழ்ந்திருக்கமுடியும் அவர்!

கண்பார்வை காட்டியிருந்தால்... கைகுலுக்காக்காத்திருந்த கணவான்கள், பொன் மாரி பொழிந்திருப்பார்! சட்ட ஆலோசனைகள் கேட்க வந்திருந்தோர், கொட்டிக் குவித்திருப்பார் கோமேதக மணிகளை!

சண்டுவிடல் அசைத்திருந்தாலும்... உல்லாசங்களின் ஒவ்வொரு பகுதியும் படைக்கப்பட்டிருக்கும்! ஊரெல்லாம் அவர் தாள்பணிந்து காணிக்கைகளைக் குவித்திருக்கும்!

ஆனால்... அவர் பண பலத்தின் பக்கம் செல்லவும் இல்லை! மனித குலத்தின் துயரம் கண்டார்!

முத்துக்கள் அவர் வாழ்வில் ஒளிர்ந்திருக்கும், பணவழி சென்றால்... கண்ணீர் முத்துக்களைத் தாம் உதிர்த்தார் மக்கள் நிலைகண்டு!

மாணிக்கப் பரல்கள் மாரி பொழிந்தார் போன்ற கிட்டியிருக்கும். ஆனால் நாணிக் குறுகி மின்றர் நாட்டு நிலைகண்டு! அவர் முகம் வியர்வையைப் போழிந்தது! அத்தோடு இருந்தாரா? இல்லை! இல்லை!

விடுதலை தவறிக் கேட்டுப் பாழ்பட்டு நின்ற பாரத தேசத்தின் நிலையை எண்ணிக் கண்ணிருத்தார். அன்னை மண்ணினர் ஆங்கிலேயர் அள்ளி வீசும் நெருப்புக் குவியலில் கருகு வதைக் கண்டார்; கவலைக் காவியத்தை எழுதினர்.

இத்தரும் சீமான் வாழ்வை வெறுத்தார். போக போக்கியங்களைத் துறந்தார். எல்லோரும் இந்நாட்டு மன்னராக உழைத்தார். ஏற்கனவே தன்னிடம் இருந்த அணிமணிகளை, நிலபுலன்களை, சொத்து உடைமையை, தங்க மாளிகைகளை எல்லாம் ஊருக்கே—ஊருக்குமைக்கும் காங்கிரசிற்கே படைத்தார். ஆமாம்! அவரும் அவர் தந்தையாரும் இந்திய விடுதலைக்குப் பாடுபட்ட காங்கிரசிற்ரு, தாம் வாழ்ந்த ‘ஆனந்த பலனம்’ என்ற அழகு மாளிகையையே, காணிக்கையாகத் தந்துவிட்டனர். ஆமாமய்யா... சொகுசு வாழ்வை, சுக பேரகத்தை ஊருக்கு வழங்கிய நேரு பெருமகனார் தான்—அலகாபாத் வள்ளல்தான், நம்மை இன்று ஆள்கிறார்! தன் பொருளை, உழைப்பை, உயிரை—அனைத்தையும் ஊராருக்கு நன்கொடையாகத் தந்துவிட்டவள்ளல்தான் நம்மை யாள்கிறார்!”

முரசு முழக்கி, பறையறைந்து, எக்காளம் ஊதி, எல்லோரையும் திரட்டி இந்தத் திருப்புகழைப் பாடத் தவறுவதில்லை, காவடிக் காமராசரும், கருடாழ்வார் க்க் காச்சாரியாரும். அதையும் கேட்டு, அலகாபாத் சீமானின் நன்கொடைக்கு ஒரு பாட்டுப் போட்டுப் பாடியவரும் உண்டு! காங்கிரசுக்கு நன் கொடை தந்தோர் எல்லாம் தியாகிகளாகக் கப்பட்டதும் கண்டுகூடு!

அந்த நிலை கண்டு சிலர், தாமும் தியாகியாகாவிட்டாலும், தமக்கு வேண்டிய சலுகைகளைப் பெற முனைந்தனர். போராடும் இயக்கத்தின் நிலையி் விருந்து மாறி ஆளுங் கட்சியானதும் காங்கிரசு—நேரு, சாப்ரு, போஸ் போன்றோர் பல வகைகளில் நன்கொடைகளளித்தும் உல்லாச வாழ்வைத் துறந்தும் ஊட்டிய வலிவைப் பெற்றுக்கொண்ட காங்கிரசு—எகம்மாறு செய்ய வேண்டிய நிலைக்கும் வந்து விட்டது.

நேரு கைம்மாறு வேண்டாது, கடமை என்ற நோக்கில் தந்திருக்கலாம் நன்கொடைகளை. ஆனால் வேறுபலர் கைம்மாற்றை எதிர்பார்த்தே கருணை பாலித் திருக்கின்றனர். இந்த உண்மையை அண்மைக் காலத்திய நிகழ்ச்சிகள் படம் பிடித்துக் காட்டுகின்றன.

ஆளும் இயக்கத்தார், ஏழை

★

யரின் வயிற்றிலடித்துப் பெற்ற பணத்தை—வரி என்ற உருவில் பறிஞ்சப்பட்ட இரத்தத் துளிகளை—நாசத்திற்கும், நாசகாலர்க்கும் திலகமிடப் பயன்படுத்துகின்றனர்.

சர்மானியத் தொழில் வல்லுனர், “அம்பர் ராட்டையால் உருவான பயன் ஏதும் இல்லை! ஒன்றுக்குப் பத்தாகப் பணம் பாழாவதுதான் பாக்கி!” என்று கண்டித்தார். ஆனாலும், அம்பர் ராட்டையைக் கண்டு பிடித்தவர்க்குக் காங்கிரசாட்சி பரிசேன வழங்கியது ஒரு லட்சம்!

பண்ணை வளர்ப்பு என்று பயன்ற பல தொழில்களை உண்டாக்கிக் காங்கிரசார் பலருக்கு மான்யமென வழங்கியுள்ள தொகை கணக்கில்லை!

நிலமற்ற உழைக்கக்கூடியோர் எண்ணற்றோர் இருக்கையில், ஏதும் தெரியாத காங்கிரசார்க்கு வீரமான்யமாக வழங்கிய நிலங்களின் அளவு கொஞ்சமன்று!

கேட்டால், அவர்கள் தம் வாழ்வை அன்று நாட்டு விடுதலைக்குப் பயன்படுத்தினர் என்று எளிதில் சொல்லிவிடுகின்றனர்.

அதே வரிசையில் அண்மையில் நடந்த திருவிளையாடல்—நெஞ்சு வெடிக்கும் சோக்கை—இதயம் நடுங்கும் பகற்கொள்கை—முந்திராவின்கதை! முந்திராவின்கதையைச் சொல்வதற்கும், இந்தியாவின்கதை நான் கதையை எண்ணிப்பார்க்கச் சொல்கிறேன்.

★

வருக! வளர்க! வாழ்க!

கண்ணுக்கும் கருத்துக்கும் இன்பம் சேர்ப்பது நாட்டியக்கலை. அதனை முறைப்படி பயின்ற ஆடும் திறன் வல்ல கலைஞர்கள், பலர். அந்த வரிசையில் இடம் பெறும் இளம் தாரகையாசிரார் செல்வி மா. முத்து லெட்சுமி.

சிங்கப்பூரின் நீளமைக் கிராமத்தில் (புக்கிட் பாஞ்சாங்) பிறந்த இச்செல்விக்கு வயது பத்தாகிறது. திரு. வி. மாணிக்கம்—திருமதி ரெங்கம்மாள் ஆகியோர் மகனான இச்செல்வி, ஆடும் ஆற்றலும், அழகுத் தோற்றமும், கலைத்தமிழ்பேசும் சீரும் பெற்றுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

கலைவாணர் நடனக் குழுவில் ஆடற்கலை பழகிய இச்செல்வியின் ஆசிரியர், கலையன்பர் திரு. சி. ஆர். திருப்பதி ஆவார். கலைவாணர் நடனக்குழு சிங்கப்பூர் புகழ்பெற்ற அமைப்பு ஆகும், செல்வி முத்துலெட்சுமி நகைச்சுவை நடனங்கள் பல கற்றுத் தோன்று சிங்கப்பூர் அரங்கங்களில் பலமுறை ஆடினார். இருந்த திறமையும் மிளிர்ந்த கலையும் பேரையும் புகழையும் தந்தன. அவற்றால் பல பரிசுகளும் கிடைத்தன.

சிங்கப்பூர் புகழ் மணக்கத் திகழும் இச்செல்வி, தமிழகம் வந்து பரத நாட்டியக்கலை பயில ஏழுந்த அவாவால், 22-11-58 அன்று சிங்கப்பூர் விட்டுப் புறப்பட்டுள்ளார், “சென்னை மாநிலம்” என்ற கப்பலில். செல்வியுடன், குமாரி மேனகாவும் திரு. மலை. சிவசுப்பிரமணியமும் வருகின்றனர். அவ்நிருவரும் செல்வி சார்ந்துள்ள கலைவாணர் நடனக்குழுவை சேர்ந்தோர்.

சென்னையில் திரு. வி. எஸ். முத்துசாமி அவர்கள் செல்விக்குப் பரத நாட்டியம் கற்றுத் தருவார்.

கலை ஆர்வத்தால் உந்தப்பட்டு வரும் செல்வியின் கலைத்திறனும் புகழ்நலனும் மேலும் பொலிவுற வாழ்த்துகிறோம்; வாழ்க! வாழ்க!

— 10-ம் பக்கம் —

★

★

— 4-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி —

சுப்பிரமணியம் துவக்கி வைப்பார்...ப. ஜீவானந்தம் மற்றும் பலர் கலந்துகொள்வார்!— இந்த முக்கியமான அறிவிப்பை 'ஜனசக்தி' 21-11-58 இதழ் மூன்றாம் பக்கத்தில் காணலாம்! திராவிட மொழிவழி பிரிந்து திராவிட இன வழி ஒன்றுபடும் திராவிட நாட்டுப் பிரிவினைக் கூட்டரசை ஒப்புக் கொள்ளாமல் இந்த விவகாரம் சரித்திரத்திற்கு அப்பாற்பட்டு கடைமுறைக்கு ஏற்றதல்ல என்றும், மொழிவெறி கூடாது; எல்லோருக்கும் பாரதமே திராவிடம்— இந்தியை பொது மொழி. திராவிட மொழி, திராவிட இனம் என்ற பேசுவது நாட்டைப் பிளவுபடுத்தும் நாசப் போக்கு என்றும் தினம் தினம் திரும்பிய பக்கமெல்லாம் செய்திகளைத் தந்துகொண்டிருக்கும் சுப்பிரமணியமும் - ஜீவானந்தமும் எப்படி இந்த நடவடிக்கைகளுக்கு இசைந்தார்கள்! திராவிட மூல முடிக்கத்தைக் கொண்டுள்ள திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் அரசியல் உணர்வின் வளர்ச்சிக்கும் எழுச்சிக்கும் களங்கம் கற்பிக்கும் காங்கிரஸ்காரர்களும் கம்ப்யூனிஸ்டுகளும் கவனத்திலே கொள்ள வேண்டிய காரியங்கள் மட்டுமல்ல - ஒவ்வொரு இந்த இரண்டு பெரிய மனிதர்களும் அவர்களைச் சந்திக்கின்ற நேரத்திலே கேள்வி கேட்கப்பட வேண்டிய செய்திகளாகும்! கற்பனைப் பொருள்பற்றிப் பேசிய நீங்கள் கழகத்தைப்பற்றிக் குறை கூறுவது ஏன்? திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்து அறிஞர் அப்பாதுரை திராவிட மொழிக் கப்பற்றிப் பேச எல்லாத் தகுதியும் படைத்தவர். அந்த மொழிகளுக்காகவே தன் அறிவாற்றலைப் பயன்படுத்துபவர்! ஆனால் சுப்பிரமணியமும் - ஜீவானந்தமும் திராவிட மொழி, இன, இலக்கிய அமைப்புகளை அடித்த தளத்திலேயே ஏற்றுக்கொள்ளாமல் ஏசிப் பேசும் உருவங்கள்! திராவிட மொழி வழி வந்தியும் மக்களின் உண்டு என்பதையாவது இனிமேல் இவர்களும் இவர்களின் ஏரலுக்குக் காத்து நிற்கும் கார் விரர்களும் தேசிய முடிக்க மட்டுவோரும், புதுயுகம் காணப் புறப்பாடிருக்கும் பாரதி மோகனர்களும் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும்! கேரள இலக்கிய மாநாடு முடிந்த செய்தியாகி - ஜனசக்தி வறண்டு போய்விட்ட காரணத்தால் பழைய பல்லவி பாடிக் காட்டும் பண்பு முறிக்கிறபதாகும்! "திராவிட மொழிகளின் புதுமைக் கால வளர்ச்சியையும் கேரள இலக்கியப் பேரவை விவாதிக்கும் - வளர்ச்சிக்குப் பாடுபடும்!"— ராமானிசெனம் இப்படிச் சொன்னார் - கம்ப்யூனிஸ்டுகளின் 1957-ம் வருடத்திலே என்ன எதிர்ப்பும் க. எம். சங்கரனும், கல்வித் தந்தை பெணக் கணக்கிடப்படும் ஜோசப் முண்டசேரியும் இதனை வருவேற்றர்கள் - தமிழ்நாட்டுக்கம் பூனிஸ்டுகளே! திராவிட மொழி வழியா-ஏக இந்திய வழியா - உங்கள் வழி, எந்த வழி?

திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சொந்த செல்வத்திற்குத் தகுந்த வளம் தரும் வகையில் கேரள இலக்கிய மாநாடு நடைபெற்றுள்ளது. மொழி அடிப்படையில் மறைந்து நிற்கும் இன ஒற்றுமையையும், நாட்டையும், பண்பையும், தனியோர் சமுதாயமாகத் தனித்தியங்கும் தன்மையையும், வெளியே

சொல்ல வெட்கப்பட்டுக்கொண்ட ஜனசக்திப் பத்திரிகை, முன்னறிவுப்புக்கள் முக்கிய ஏடுமாநாட்டுச் சொற்பொழிவுகளை யெல்லாம் முடிமறைத்துவிட்டது. காரணம் கிறித்தவர்கள் முகமடி மேலும் கிறித்தவரையும் என்ற அச்சத்தினால்! "ஆரிய மொழிகள் வளர்ச்சிக்குத் தென்னாட்டு அறிஞர்களும் காரணம்; அவர்களுடைய சிந்தனைகளும் அம்மொழிகளின் வளத்துக்குக் காரணமாக இருந்தன" என்று திரு. தாபி தர்மராவ் கூறினார். "ஆரியராவது திராவிடராவது" என்று ராமலிங்கனார் நடையில் பேசிப் பழகும் ஜீவானந்தம் போன்ற சொல்லாராய்ச்சி ரீபுணர்ச்சி இதற்கென்ன சொல்லப் போகிறார்கள்? மேற்கண்ட எடுத்தக் காட்டு 25-11-58 'ஜனசக்தி' இதழ் தருவதாகும். 'வடநாட்டு ஆரிய மொழிகள் - தென்னாட்டு அறிஞர்கள்' - தமிழ்நாட்டுக் கம்ப்யூனிஸ்டுகள் கட்டாயம் அவர்கள் 'மட்டத்திலும் திட்டத்திலும்' நன்கு கவனிக்க வேண்டிய கட்டங்களாகும் - வருங்கால உண்மைகளுமாகும்! ஆரியர் இல்லை, ஆரிய மொழிகள் இல்லை, ஆரியப் பண்புகளில்லை என்று பேசுகின்ற எவருக்கும், இந்தியப் பெருமை பேசுகின்ற எல்லோருக்கும் கேரள இலக்கியக் கழகம், சில பல் வரலாற்று உண்மைகளைத் தெரிவித்துள்ளது. ஆனால் வாதாடும் வனிவிவாமல், வழுக்கி விழும் வனிதையர்களைப் போல, கம்ப்யூனிஸ்ட் கட்சியினர் 'திராவிட மாயை' என்ற புத்தகம் வெளியிட்ட போகிறார்களாம்— அவர்களையும், விற்பனை செய்யக் காத்து நிற்கும் "மாஸ்கோ ஏஜன்டுகளையும்", புது யுகத்து 'மின்னல் விச்சுக்காரர்களையும் விரும்பிக் கேட்டுக் கொள்வதெல்லாம் இவையே. தமிழகத்தின் தலைமுறை அல்லது கவிமீதுவிட்ட இலக்கிய வீரர்களே - நீங்கள் போற்றுகின்ற தலைவர்கள் கேரளக் கழக இலக்கிய மாநாட்டில் திராவிடமும் திராவிட மொழிகளும் பண்புகளும் காலத்தால் வெல்லமுடியாத அழியாத தன்மை படைத்தவைகள் என்று தாட்சியம் சொல்லியிருக்கிறார்கள். நீங்களோ திராவிடத்தை மாயை என்கிறீர்கள்—மிகப் பெரிய கட்சித் துரோகத்தைச் செய்கிறீர்கள். நம்புதிரியார் கருத்துக்கு மாறுபட்டுச் சொல்லுவது அடிமை மனப்பான்மையில் உற்றுப் போயுள்ள கம்ப்யூனிஸ்டுகளுக்கு அடிக்கல் என்றுதான் ஜனசக்தி ஆசிரியர் சொல்லுவார் - அதனை உதவி ஆசிரியர் பணிவுகள் ஏற்றுக்கொள்வதுதான், பண்புள்ளோர் செயலாகும்! ஆற்றலும் ஆண்மையும் சரிவர இருக்குமானால் நீங்கள் "ஆரிய மாயை" என்னும் அறிஞர் அண்ணா அவர்களின் அந்தப் புத்தகத்திற்கு மறுப்புத் தாருங்கள். கழகத்தவர் காத்து நிற்குமே, உங்கள் திறமையைக் காண. கம்ப்யூனிஸ்டுகளே, முயற்சி செய்யுங்கள்!

—கூடலரசன்

கலைவாணர் என். எஸ். கே.!

(வில்லியப் பாட்டு)

கண்ணதாசன்

செந்தமிழர் நாட்டினிலே
தென்பாண்டி மண்டலத்து எல்லை-
தன்னிலே
பொங்கி வரும் தென் குமரி
பூவிரித்துப் போட்டிருக்கும்-
பூமிதன்னிலே
நஞ்சை புஞ்சை வளர்ந்திருக்கும்-
நல்ல மண்ணிலே
நாஞ்சீல் என்ற பெயரைப் பெற்ற-
எங்கள் நாட்டிலே
உற்றவர்கள் மனங்குளிர்
மாதம் மும்மாரி-பெய்யும்
உத்தமர்கள் வாழுகின்ற
ஒழுக்கின சேரி
ஊரிருக்கும்-பக்கம்
ஆற்றிருக்கும்-உண்ணச்
சோற்றிருக்கும்-கற்புச்
சீரிருக்கும்-எல்லாமும்
சேர்ந்துமிருக்கும்...
-அங்கு
சுடலைபுற்று இசுக்கியம்மாள்
துயவர்கள் பெற்ற ஒரு
பிள்ளை கதைபயம்-அந்தச்
சுந்தரனைப் பற்றி இங்கு
ரொகல் வருவேன்!
பிறக்கும் போதே சிரித்துக்கொண்டு
பிறந்துவிட்டான்!-அவன்
இறக்கும் வரை சிரித்துக் கொண்டு
இருந்து விட்டான்!
இறக்கும் வரை அள்ளி அள்ளிக்
கொடுத்து விட்டான்! -கொடுக்க
இல்லை என்றுதான் மிகவும்
வருத்தங் கொண்டான்!
சிரிக்க வைப்பான்-அறிவை
வளர்த்து வைப்பான்!-சுய
சிந்தனையினில் உலகைச்
செயிற் கவைப்பான்!
பாட்டெழுதும் வெளியிலே
பாணனுவான்-அதைப்
பாடிக் காட்டும் போது கலை-
வானனுவான்!
நாட்டுமக்கள் கூட்டத்திற்கோர்
அண்ணனுவான்-தன்னை
நாடி வரும் ஏழைகட்டு
மன்னனுவான்!
காரினிலே ஏறிவந்து-உள்ளக்
கனிவுடன் பிள்ளைகளை
அணைத்திருப்பான்!
சேரிகளைக் கண்டுவிட்டால்-அவன்
சிறுவனைப் போல் குதித்து
ஒடிவருவான்!
பள்ளிக்கூடம் கட்டி வைக்கப்
பணம் கொடுப்பான்-நோயில்
படுத்தவர்க்கும் மருந்து
வாங்கிக் கொடுப்பான்!
நல்லவர்க்கு மிதி சேர்க்க
ஓய மாட்டான்-அங்கே
நடிப்பதற்குப் பணமும்
வாங்க மாட்டான்!
சொல்லிவிட்ட காரியத்தைச்
செய்து முடிப்பான்-செய்யத்

தோன்றாத காரியத்தைச்
சொல்ல மறுப்பான்!
கஷ்டத்திலும்-பெரும்
நஷ்டத்திலும்-அவன்
கை கொடுத்து-தெய்வம் போல
காக்க வருவான்!
துஷ்டர்களும் பக்கம் வந்து-அந்தத்
துயவனைக் கண்டு விட்டால்
திருத்தங் கொள்வார்!
கூத்தாடி என்ற சொல்லை
மாற்றி அமைத்தான்-கலைக்
கூட்டத்திற் கெல்லாம் பெருமை
வாங்கிக் கொடுத்தான்!
மாற்றார் தலை வணங்க
ஏற்றம் படைத்தான்!-நாட்டு
மந்திரியும் கை கொடுத்து
அழைக்க வைத்தான்!
கோடியிலே ஒருவனெனப்
பிறந்திருந்தான்-அவன்
கோடி சனம் பின் தொடரப்
பிரிந்துவிட்டான்!
(விருத்தர்)
கலைவாணர் என். எஸ். கே.
சிரிந்து விட்டார்!
கலைஞரெல்லாம் கண்ணீரால்
நனைந்து விட்டார்!
தமிழகக் மாந்தரெல்லாம்
கலங்கி நின்றார்!
தாய் பிரிந்த சேய் பேர்லப்
புதறி நின்றார்!
சென்னை நகரத்தின்
அதருக்காரிலே-அந்தச்
சீரானச் சடலத்தை
ஏந்திச் சென்றார்!
என்று வருவான்?...எங்கு வருவான்?
என் தாயே! உன் எழில்
வளர்த்த-செல்ல மகன்
சென்ற இடம் கூறும்
தேய்பியழ வைத்தாயே!
அள்ளிக் கொடுத்த
அழகுக் கருங்கடையே
கொள்ளியிலே வைத்தோமே!...
உள்ளம் உடலைல்லாம்-
ஊருக்கே தந்தவனைக்
கொள்ளிப் பெருங்காட்டில்
கொளுத்திவிட்ட சேர்ந்தோமே!
அண்ணைத்தான்-எரித்தோமா?
-தமிழ்
அருமையைத்தான் எரித்தோமா?
பூமியெல்லாம் போற்றவரும்
புண்ணியனே! கலைவாண...!!
பாருள்ளளவும், இப்படி நாட்டின்:
பேருளளளவும்-உன்
சீர் போற்றி-திரும் போற்றி
வாழ்த்திடுவோம்!
வணங்கிடுவோம்!!
அண்ணா!...கலைவாணா!
அண்ணா! கலைவாணா!
அண்ணா! கலைவாணா!

(வலிதகலா பிரிவிசாரின் "உழவுக்கும் தொழிலுக்கும் வந்தனை செய்வோம்" என்ற படத்தில் வர இருக்கிறது இப்பாடல்.)

— 8-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி —

பம்பாய் ஏடு ஒன்று விளக்கு கிறது, இப்படி! பாய்ந்து வரும் நாய்க்கு எலும் புத் துண்டைப் போட்டுவிட்டு, வீட்டையே கொள்ளையடிக்கும் திருடர்களைக் கண்டிருக்கிறோம்! தடுக்க வரும் காவல்புரணுக் குப் பங்கு கொடுத்தும் கூட்டாளி யாக்கிக்கொள்வர், கொள்ளையர். இதுவும் ஒரு முறை. ஆனால், முந்திரா மிகத் திற மையோடு நடந்திருக்கிறார், நாடாள்வோர் பண்பறிந்து. அரசியல் அலுவலர்கள் தம் வீட்டு விழாக்களில் வணிகர் போன்றார் அளிக்கும் பரிசுகளை ஏற்கக்கூடாது என்றும் சட்ட ம் தீட்டியுள்ளனர் அரசினர். ஆனால்... அரசியல் இயக்கங் களுக்கு வணிகக் கழகங்கள் நன்கொடை தரக்கூடாது எனக் கண்டிக்கும் மனம் வரவில்லை! தன்னளவம் குறுக்கிட்டுவிட்டது. தேர்தல் நிதிக்கு அவரிடம் மடி ஏந்தி சிந்தனாவாம், ஐக்கிய மா நிலக்காங்கிரசும், அநில இந்நியக் காங்கிரசும். தேர்தலுக்கு நிதி கேட்ட அவை ஒவ்வொன்றும், ஒவ்வொரு இலட்சம் "நன் கொடை" தந்திருக்கிறார், முத் திரா!

ஒன்றைப் பத்தாக்கும் வணிக முனை படைத்த முந்திரா, தேர் தலுக்குப்பின் உயர் முறிக் கழ கத்தின் மூலம் பெற்றிருக்கிறார், இரண்டு கோடிபை. இதை அமைச்சர் பெருமக்களும் நன்கு

அறிந்துதான் செய்தனராம். தம் கீழ் உள்ள அலுவலர்க்கும் அப் படிச் செய்யக் கட்டளை பணித் திருக்கின்றனராம், இரு கோடி ரூபாயைத் தருவதற்கு. ஏழை ஊழியர், வணிகர் எவரிடமும் பரிசுப் பொருள்களை — நன் கொடைகளைப் பெறக்கூடாது என்று ஆணையிடும் காங்கிரசார் தான், முந்திராவிடம் நன் கொடை பெற்றனராம். அதன் பலன் தான் இந்த அலவ் கோலம்!

நாடாள்வோர்க்கு நன்கொடை வழங்கி நாட்டைக் கொள்ளை யடிப்போர் இருக்கலாமா? "கேடு பல செய்த கிழோன்! கொள்ளையடித்த கொடுமைக் காரன்! சுரண்டலின் மூதாதை இவன், குறையடிவிட்டான் ஊரார் சொத்தை!" எனப் பலர் இதயங்கள் பேசிக்கொள்கின்றனவாம்! என்றாலும் இதழ் அசையவில்லையாம்! "உண்மையைச் சொன்னால் உருண்டு விடுமோ பதவி நாற்காலி! உயர்ந்த இடத்துப் பகையைத் தேடிக்கொள்ள வேண்டி வருமோ?" என ஒதுங்கி இருந்துவிட்டனராம், நடந்ததை அறிந்த பலர்.

"அவற்றை விவியன்போல் குமுறின முன் சொல்லத் தவறி யோருள், முக்கியமன்றோ ரிசர்வ் வங்கி கவர்னரும் ஸ்டேட் வங்கித் தலைவரும் ஆவர். அந் னார் தம் பொறுப்பை யறிபாது உண்மையை மறைக்கின்றனர்"

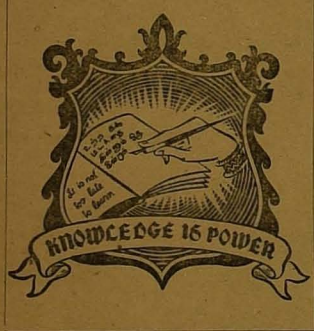
இப்படியும் அந்த ஏடு கூறு கிறது. ஏன் அஞ்சுகின்றனர், குமுறின முன் குறைபாடுகளைக் கூற? இவர்கட்கெல்லாம் தலை மையராகக் கொலுவிற்பிருக் கும் மந்திரிமாரும் இந்த மோச டிக்கு உடந்தையாய் இருக்கின்ற னர் என்றே தெரிய வருகிறது. அமைச்சர் பெரு மக்களோ, உண்மை வெளிப்பட்டால் தம் பெயருக்கு இழுக்கு வரும் என வாய்முடிக்க கிடக்கின்றனர். அலுவலர் மட்டும் ஏன் வாய் திறக்க வேண்டும்? உள்ள பதவியை யும் இழப்பதற்கா? வாயை முடிக்க கொண்டு அமைச்சருள் மொராசி தேசாயின் பெயரும் குறிக்கப்படுகிற தாம், வடநாட்டில்.

மொராசிக்கு இதில் ஏன் இத்தனை அக்கறை? மொராசி வணிகத் துறைக்குப் பொறுப் பெற்றிருந்தபோது, முந்திரா பங்கு கொண்டுள்ள பிரீட்டிஷ் இந்தியா காப்பரேஷன் என்ற அமைப்பில் உள்ள காங்ரீ துனி ஆலையை மூடப் போவ தாக அறிவிப்பு வந்ததாம். அந்த ஆலை மூடப்பட்டால் முன்று ஆயிரத்து ஐநூறு தொழிலாளர் வேலை இழப்பர் என்பதுமட்டு மன்று. ஆளும் இயக்கத்தார்க் குத் தலைவன் வேறு வருமே என் மற்ருசிய மொராசி முந்திராவை அணுகினராம். "ஆலையை மூட விடக்கூடாது; ஆன மட்டும் முயல்க! அதற்காக முந்திரா வுக்கு எது தேவையானாலும்

தருக!" என்ற முறையில் உத் தரப் பிரதேச அரசு வேற, தில்லி ஆட்சிக்கு மடல் தீட்டியதாம்!

இதுபற்றி, தில்லி அமைச்சர்கள் மொராசியும் மனுபாய்ஷாவும், முந்திராவின் பிரதிநிதியைப் பல முறை கண்டு பேசியிருக்கின்றனர். ஆலையை நடத்துவதில் ஆலா டொன்றுக்கு இருபத்தைந்து இலட்சம் ரூபாய்வரை இழப்பேற் படுவதாகக் கணக்குக் காட்டி யிருக்கிறார், முந்திராவின் பிரதி நிதி. எதிர் இயக்கத்தாரிடமிருந்து தாம் தப்பித்திடும் அரசியல் லாபத்திற்காக "இழப்பை எப்படி யும் எங்கள் அரசு தரும்! ஆலையை நடத்துக!" என்று கூறினராம் மந்திரிமார். அதனால் தான் முந்திரா நடத்தினராம் ஆலையை, மறுபடியும். "மூடப் படும், ஆலை!" என்ற அறிக்கை யைத் திரும்பப் பெற்றுக்கொண் டாராம்! இந்தச் செய்தியையும் வடநாட்டு ஏடுகள் தான் தருகின்றன. ஆள்வோர் மறுக்கவில்லை, நன்கொடை தந்து நாட்டைக் கெடுப்போர் வாழலாமா? ★

தற்பொழுது கூட நேர்முக வகுப்புகளில் மட்டும் 700-க்கு மேற்பட்டவர்கள் இங்கிலிஷ் மொழிப் பயிற்சி பெறுகின்ற சென்னையின் மாபெரும் கல்வி அரங்கம்

THE SCHOOL OF ENGLISH LEARNING

ஆங்கிலக் கல்வி நிலையம்

60, பிராட்வே, மண்ணாடி, சென்னை-1.

தமிழ் எழுதப் படிக்கத் தெரிந்தவர்கள்

ஒரே வருடத்தில்

இங்கிலிஷ் தபால் கற்கலாம்

ஓய்வுநேரத்தைப் பயன்படுத்தி அடிப்படையோடு இலக்கண ரீதியாகத் திருத்தமான முறையில்

சேர்வதற்கு அச்சிட்ட மனுவைப் பெற்றுப் பூர்த்தி செய்து
24-12-58-ந் தேதி
வரை அனுப்பலாம்.

அச்சிட்டப்பட்ட பாட விளக்கங்கள்
25-12-58-ந் தேதி
முதற்கொண்டு தொடர்ந்து அனுப்பப்பட்டு, கற்கும்போது ஏற் படும் சந்தேகங்களுக்கு முறைப்படி அவ்வப்போது தெளிவுரைகள் வழங்கப்படும்.

ஆங்கிலத்தில் கருத்துக்களை அமைத்துச் சொந்தமாக எழுதவும் பேசவும் கட்டுரைகள் வரையவும் கடிதப் போக்குவரத்துச் செய்யவும் முறையாக அடிப்படையோடு கற்பிக்கப்படும்-சிறந்த முறையில் இலக்கணப் பயிற்சி அளிக்கப்படும். "தபால் மூலம் அனுப்பப்படும் பாடங்கள் ஒரு கண்ட தொடர் நாவலைப் படிப்பது போன்ற ஆர்வத்தை ஊட்டுவதாக இருக்கும்" எனில் மிகைப்படுத்திச் சொல்வதாகாது.

முக்கிய அறிவிப்பு: (1) 16 வயதிற்கு மேற்பட்டவர்களே சேரத் தகுதியுடையவர்கள். (2) ஆதாரப்பூர்வமான ஒப்பற்ற இலக்கணப் பயிற்சி அளிக்கப்படுவதால் ஓரளவு இங்கிலிஷ் தெரிந்தவர்களும் சேர்ந்து திருத்தமாகக் கற்றுத் தமக்குள்ள சந்தேகங்களைப் போக்கிக்கொள்ளலாம். (3) இத்தபால் முறையில் படிக்க ஆண்களும் சேரலாம்; பெண்களும் சேரலாம்.

அச்சிட்ட மனுவையும் முழு விவரங்களையும் எட்டு நயைபைசே (8 புதிய காசுகள்) தபால்பில்லை அனுப்பிப் பெறுக.

ஓய்வு நேரத்தைப் பயன்படுத்தி நல்ல முறையில் உலக மொழியாம் ஆங்கிலத்தைக் கற்க முன்வருக.

வேண்டிய போட்டி

31. தனிச்சர் : மீன்கொடியோன்.

கூனே, குருடே, குடிகேடே, ஊமையே!
ஏனிட இந்நிக் கிடமளித்தாய்?—மீன்கொடியோன்
செந்தமிழின் மேன்மையைச் சீர்தூக்கிப் பாராத,
மந்திரியே என்னே உன் மாண்பு.

—தோ. நளிவி, பம்பாய்-22.

ஆன்றதமிழ்க் காவலராம் அன்பு நெடுஞ்செழியன்,
சான்றோர் புகழ்அண்ணா தம்முருவில்—மீன்கொடியோன்
பாண்டியனும் சோழனுமே பைந்தமிழைக் காத்திடவே
மீண்டுவந்தார் இப்புலியின் மீது.

—ந. இராமசாமி, சித்தையன்கோட்டை.

ஈன்றென்னைத் தந்தவரும், இன்பங் கொடுத்தவரும்
ஆன்றறிவை அன்பால் அளித்தவரும்—மீன்கொடியோன்
முன்றில் தவழ்ந்த தமிழ்நூலுந் தாமெனக்குத்
துன்பத் துடைக்குந் தூண்.

—ஆதி. சானகிராமன், பன்னுருட்டி.

வாண்குலத்தான், பொன்னி வளநாட்டான், கண்ணையோல்
தேன்தமிழைக் காத்தளித்த தென்னவனும்—மீன்கொடியோன்,
ஆண்ட திருநாட்டை அன்னியர்கள் ஆளுவதோ?
மாண்டேனும் மீட்டிடுவோம் வா.

—முத்தி, பறையூர்.

தேன்மொழியாம் செந்தமிழால் தீதகற்றும் முப்பாலால்
வான்புகழைத் தான்பெற்றுச் வள்ளவனார்—மீன்கொடியோன்
சங்கமெனும் தொட்டிலினில் சிராகக் காத்ததனால்
மங்காப் புகழுற்றான் மற்று.

—இறைவன், புதுவை.

வான்புகழ்சேர் தென்னகத்தின் வாழ்க்கைத் தரங்கண்டும்
ஏனே உறங்குகியுள் எந்தமிழா—மீன்கொடியோன்
சீர்ப்புத்த வாழ்வின் திறம்பட வந்தவனே
போர்க்களமே உந்தன் புகல்.

—ந. அவி, துறையூர்.

வான்பேர் தமிழ்காக்க வானொடுத்தான் வீற்கொடியோன்
ஆன்றதமிழ்ச் சங்கம் அமைத்திட்டான்—மீன்கொடியோன்
சோர்வின்றிச் சோறளித்தான் சோழன் புலிக்கொடியோன்
பார்! எம் திருவிடத்தைப் பார்!

—வெ. சதிவேந்தன், சுந்தரபுரம்.

இன்பத் தமிழ்வளர்க்க ஏற்போல் காத்தவர்
தென்னகத்தில் அந்நாளில் இல்லையடி—மீன்கொடியோன்
முன்னின்ற முச்சங்கம் அன்று அமைத்ததனால்
இன்றுண்டு சங்கநூல் இங்கு.

—மா. நக்கீரன், கிழையூர்.

தேன்போலும் தென்மொழியில் தேர்ந்திட்ட பல்புலவர்
வான்போற் குறளும் வகைவகையாய்—மீன்கொடியோன்
சங்கத்தில் காதற்குச் சாற்றிட்ட பல்தறைபோல்
எங்கெவரே சொன்னார் இனிது.

—மா. மாதசாமி, வாதலக்கரை.

விண்முட்டு மாமலையில் வீற்பொறித்த வன்சேரன்;
வின்பொய்யன் சொற்கேட்டுள (ம்)நைந்தோன்—
மீன்கொடியோன்;

எந்நாடு மேத்துபுகழ் சோழனைன் றிம்முவர்
சிந்துபுகழ் பாடும் சிலம்பு.

—எஸ். பி. சுவாமி, மேலக்கிருஷ்ணன்புதூர்.

இன்னிசை நல்குதலால்; இன்னல் தவிர்ப்பதனால்;
பன்னிய மக்கள் மதிப்பதனால்;—மீன்கொடியோன்
கன்னித் தமிழ்ச்சங்கம் கண்டதனால், நம்தமிழ்தான்
என்னோர் இலாத தமிழ்.

—கு. விசுவநாதன், அழிச்சிக்குப்பம்.

மண்டும் புகழ்பரப்பி மாத்தமிழர் வாழ்ந்ததுவும்;
திண்டோளர் வீரந் திறந்ததுவும்;—மீன்கொடியோன்
விண்முட்டியமத்தில் வெல்கொடியை நாட்டியதும்;
இன்று கனவென்றறி!

—நா. இளங்கீரன், திருவையாறு.

“நான் கொடியோன்” என்றுரைத்து நற்கரம் தான்குறைத்து,
தான்கொடியைக் காத்த தமிழ்மகனும்—மீன்கொடியோன்
காட்டும் உயர்நெறியில் கன்னித் தமிழ்போற்றும்
நாட்டவரே செல்க நயந்து!

—மு. இ. காசாமாய்தின், செங்குளம்.

தேன்மொழியாள் கண்ணகியின் தீங்காதற் கோவலனை
தான்கொன்ற செய்கை தவறெனவே—மீன்கொடியோன்
நேரில் அறிந்தவுடன் நீதியிலா வாழ்வஞ்சிப்
பாரில் உயிரீந்தான் பார்!

—கேசரிக்கண்ணன், கோவை.

தேன்மணக்கும் தீந்தமிழைத் தீந்திக்கும் செங்கரும்பை
வான்புகழ் வார்த்திட வல்லோரை—மீன்கொடியோன்
போற்றியே சாற்றினான் பூவுலகப் பேரோங்கத்
தேற்றினான் எந்நாளும் தான்.

—கே. வி. வீரன்னா, சித்தையன்கோட்டை.

மாண்வீழியால் மாலுட்டி மஞ்சத்தில் தேனூட்டும்
கூன்புருவக் கோமளமே கூறுதல்கேள்—மீன்கொடியோன்
ஆண்ட தமிழ்மண்ணில் ஆற்றலிலா அன்னியரின்
தாண்டவத்தை ஒப்புவதோ சொல்?

—கவி. பொன். பாலு, வண்ணாரப்பாளையம்.

மேன்மை தருங்கல்வி மேலாம் புலவோரின்
பாண்மை தனையுணர்ந்த பாண்டியனும்—மீன்கொடியோன்
ஆரியரை வென்றெழுமித்த அண்ணலாம் நற்செழியன்
வீரியத்தைப் போற்றாதார் விண்.

—ஆர். அங்கப்பன், ஆர். ரெட்டியபட்டி.

தேனார் திருக்குறளும் தேடரிய நன்னூலும்
வானார் பொருள்நூலும் வன்கழலோன்—மீன்கொடியோன்
சங்கத்தில் தங்கமெனப் போற்றியதால் இந்நாளில்
மங்காத தமிழ்வாழ்ந்தான் மன்.

—நா. மீனவன், கண்டரமாணிக்கம்.

வான்புகழ் கொண்ட வளமிக்க செந்தமிழை
தேன்பாயும் மூதாரில் தென்னவனும்—மீன்கொடியோன்
சங்கத்தில் தானேற்றிச் சாகா வரமளித்ததுத்
தங்கிடவே செய்தான் தமைத்து!

—முத்துச்சோழன், கோவை.

மாண்ட தமிழ்மொழியின் மாணத்தைக் காத்திடவே
ஆண்டெலாம் நல்லுணம்பை சுந்திட்டான்—மீன்கொடியோன்
நீடுலகில் நீதியினை நாட்டுவித்த அன்னவண்ப்
பாடிப் புகழாதோ பார்.

—வி. பாலசண்முகம், சென்னை-7.

அன்னை மொழியாகும் அன்புத் திருத்தமிழை
சென்னை யரசாங்கம் சீர்குலைக்க—மீன்கொடியோன்
இந்நா ளிருந்தால் எழுந்திடுவான் போருக்கு
செந்நாப் புலமையினைச் செப்பி.

—ம. அருணாசலம், பழையபுரம்.

தேன்மொழியை செம்மொழியை தென்னகத்து முன்மொழியை
வான்புகழும் இன்மொழியை வண்மொழியை—மீன்கொடியோன்
தான்வளர்த்த தண்டமிழை, தாள்பணிந்து அன்னையாய்
ஏன்மதித்தான் என்றால், இயல்பு.

—நா. மாணிக்கம், எரிகொல்லூர்.

தேன்மொழி கேளாய் தெருவினம் கண்ணன்னார்
ஏன்வரா தாயினர் நேர்ந்ததென்?—மீன்கொடியோன்
வென்வேற் றிறம்கேட்ட வேற்றல ருள்ளம்போல்
மென்மேன் வருந்துமென் நெஞ்சு.

—அ. சண்முகக்கனி, மதுரை.

கோபியில் கோபியர் கூத்து

“நாடகமாடிகள்! வேடதாரிகள்! மாநாடா நடத்தினார்கள்? கூத்துத்தார்கள்! கூடிக்கலைத் தார்கள்! அரசியல் மாநாடென்று சொல்லினர்; அரிதாரம் பூசிகளைக் கொண்டு வந்து வேடிக்கை காட்டினர். மக்களே! இதை மாநாடென்று மினைக்கின்றீர்களா? அதை நடத்தும் கூட்டத்தை அரசியல் வாதிகள் என ஒப்புக்கொள்கிறீர்களா?” என பல முறை “ஆலாபனம்” செய்தனர் கோவைவாழ் “பாரத பாகவதர்கள்”, கோபியில் நாம் மாநாடு கூட்டியபோது. தமிழ்நாட்டுக் காங்கிரசு சேவகிரஸ் அறம் ஒப்புபதம் பிடித்து ஆடினார்கள். எங்கும் ஏக அமாக்களம்! இப்படியாகத்தானே..... அவர்கள் வேடிக்கு முழக்கிய புகை மறைவதற்குள் மற்றொரு சீனிச்சரமும் வேடிக்கிறது!

“கிடக்கிறது வெங்காயம்! பகவான் பச்சைத் தமிழர் திருவீடியாடல் தானே இது!” என நம்மால் சும்மா இருக்க முடியவில்லை.

கோபியில் நாம் கூடிக்கொள்கை முழக்கம் செய்தோம். கண்டொள்ளாக் காட்சியாய் இருந்தது; கருத்து வெள்ளம் மடை திறந்து பாய்ந்தது. வீணையின் நாத்தகக் கேட்ட “தகரக் குவளை” தாவிக்க குதித்தார் போல, நாம் நடத்திய மாநாட்டைக் கண்டு கண்டு குதிவிட்ட “அவா”ளும் “மஹாநாடு” நடத்தப் போகின்றனராம்.

கழகத்தின் கொள்கை முழக்கம் கேட்ட பிறகு, விடுதலைப் படை அங்கே விரைந்து வளர்கிறது. நம் மாநாட்டைக் காண, பம்பாய்க்காரர்கள் வந்திருந்தனர்; பல்வேறு பகுதிகளின்றும் வந்திருந்த திராவிடப் பெருங்குடி மக்களின் ஆர்வத்தை, ஆற்றலை விடுதலை வேட்கையை கேரில் கண்டனர்; மகிழ்ந்தனர்; தம் இதயக் கருத்தையும் எடுத்தோதினர். மாற்றாரே போற்றும் அளவுக்கு நாம் வளர்ந்து வருகிறோம்.

அடுத்த வீட்டில் குதலை கொஞ்சி விடியாடுவதைக் கண்ட மலடிபோல ஆகிவிட்டது தமிழ்நாடு காங்கிரசுக் கூட்டம். அது, கோபியிலேயே மாநாடு நடத்தப்போகிறதாம். அதே இடத்தில் நடத்தக்கூடாது என்பதல்ல நம் வாதம். ஆனால், அந்த வேறுமாதிகள் நம்மைப் பார்த்துக் கிண்டல் செய்துவிட்டு, இப்போது தாமும் அதே முறையில் செல்கின்றனவாம்.

அந்த மாநாட்டுக்கு, துப்பாக்கியேந்தி மும் பண்டிதரின் செல்லமகள் வருவாராம்! பண்டிதரின் சமாதான முகத்தைக் காட்டி, “கோவில் டார்ச்” பிடிக்கும் தேபரும் வருவாராம். இன்னும் பல அரசியல் வாதிகளும் வருவார்களாம். நேரு பெருமான் திருவீடியாடல்களையும், ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களின் சாதனைகளையும் அடிக்கு அடி விளக்குவார்களார். சொல்மாரி, தேன்மாரியாய்-இரஷ்மாரியாய்க்கொட்டப் போகிறதாம். எல்லோரும் கையையும் வாயையும் ஏந்திக் கொண்டிருக்கலாமாம்! கருத்திருமன் சேதி சொல்கிறார்!

“காங்கிரஸ் மாநாடென்றால் காங்கிரஸ் தலைவர்கள் வராமலா இருப்பார்?” என்பர். அதையல்ல நான் சொல்வது! தேபரும் வரட்டும்; இந்திராவும் வரட்டும்; வேண்டிமூலால் முந்திராவும் வரட்டும்! கவலையில்லை!

ஆனால்... நமது மாநாட்டிற்குக் கலையுலக ஒளிமணிகள் வந்தால் உடனே தொண்டையைக் கிழித்துக்கொள்கின்றனரே! “பார்த்திரோ! நாடகமாடிகளைக் காட்டிக் கூட்டம் கூட்டுகிறார்கள்! கொள்கைச் சத்தந்தவர்கள்-கற்பனை உலகில் சஞ்சரிப்பவர்கள்-மக்களை ஏமாற்ற நடிகர் பட்டாளத்தைத் திரட்டிக் காட்டுகின்றனர்!” எனத் தொண்டையைப் புண்ணாக்குவர். அவர்கள் தானிய்யா, இப்போது கோபியில் கூடுகின்றனர், கலைஞர்கள் சகிதம்! “மஹாநாடு” என்றதை ஒட்டி நடக்கும் பொருட்காட்சியில் கலைஞர் பலர் வருவாராம்! இசை மழை பெய்யுமாம்! கோபியர் மண்ணை கூத்து நடக்குமாம்! நாடகம் நடக்குமாம்!

“ஒடிவாருங்கள்! ஒடிவாருங்கள்! போனால் வராது; கலைத்தேவை செய்தது!” எனக் கூவிக் கடை விரிக்கிறார்கள்!

என் மண்பன் வியந்து போனான். “இந்த அவரங்கசீப்களுக்கு எப்போதடா இத்துணை கலையார்வம் எழுந்தது?” என்று கேட்டான். அது திருமங்கலம் திவட்டியாருக்கே வெளிச்சம்! காமராசரின் ஒளிமுகம், இந்திராவின் தாமரைமுகம், தேபாரின் “ஒவல்” (புன்) முகம், இவை பெல்லாம் போதாவாம், மக்களை ஈர்க்க!

கருடாழ்வார் கக்காச்சாரியாரின் கவிதை முழக்கம் - கருத்திருமனின் “தியாகம்” - திவட்டிக் குருநாதரின் திருஞானம் - பக்தவத்சலத்தின் மேதா விலாசம் இத்தனையும் போதாவாம் மக்களைக் கவர்!

பல நடிக்க நடிக்கையும் வேண்டுமாம் மக்களைத்திரட்ட! அந்தோ! பாரத மாதாவே! உன் புகழ்ப்பாடும் செல்வர்களுக்கு முகையின் வரவு செலவுப் பகுதி “நிலபாலன்ஸ்” ஆகிவிட்டதா? உன் முகத்தை ஊராருக்குக் காண்பிக்க யாராரோ வரப்போகின்றனராமே!

நாடாள்வோர் நாடகமாடிகளை நாலாமா? நாடாளும் காங்கிரசின் அடிப்படை இப்படி ஆடலாமா? அந்தோ, உங்கட்கு ஒரு “அப்போ” - செல்லையா.

- ★ எண்ணக் கற்கைகள் ஒளிரும் வண்ண ஏடாக வளர்கிறது!
- ★ கலை மணக்கும் கவிதைப் பேழையாய் எழில் கொழிக்கிறது!
- ★ விலங்கொடிக்க வீர விருந்து தரும் இலட்சியப் படைக்கலனாய் உருவாகிறது!

இருவரை ஒப்புதல் தந்துள்ள...

- ★ தமிழ்த்தேனை ஒள்ளி வழங்கும் அறிஞர் பெருமக்கள் :
 ஞா. தேவவேயப் பாவாணர் எம். ஏ., அ. கி. பரந்தாமனார் எம். ஏ., அ. மு. பரமசிவானந்தம் எம். ஏ., எம். விட்ட., மயிலை. சிவமுத்து, திருமலை முத்துச்சாமி, எம். ஏ. பி. டி., இரா. வே. நாராயணன்-பி. ஓ. எல். (ஆசார்சு.) மற்றும் ம. கி. சண்முகம் எம். ஏ.

- ★ கட்டுரை விருந்தளித்துக் கருத்து விளக்கம் தருவோர் :
 சீவஞர் மு. கருணாநிதி எம். எல். ஏ., க. அன்பழகன் எம். ஏ., எம். எல். ஏ., சி. பி. சிற்றரசு, வி. பி. இராமன் பி. எஸ். எஸ். பி. எஸ். க. அறிவுறகன் எம். ஏ., ஆர். எஸ். பரண்டியன், மு. சண்முகம், எம். எஸ். வேங்கடாசலம் எம். ஏ., இரா. இளஞ்சேரன், திராவிடப்பித்தன், கூடலரசன் மற்றும் இராம. இராமநாதன் எம். ஏ.

- ★ கவிதைக் குவளையில் கன்னற்சாறு தருவோர் :
 வாணிதாசன், முடியரசன், சரதா, ரவி, புதுவை சிவப்பிரகாசம், பெரி. சிவனடியான் பி. ஏ. மற்றும் சுப்பு ஆறுமுகம்.

- ★ கலை மணக்கும் கதைப் பேழைகள் தருவோர் :
 ப. உ. சண்முகம் எம். எல். ஏ., கி. மனோகரன் எம். ஏ., இரா. தாமனாண்டன், கா. பாண்டிரங்கன் எம். ஏ., மா. கி. தசரதன், பி. சி. கணேசன் பி. எஸ். எல். பி. டி., மா. தங்கவேலர், தில்லை மறைமுதல்வன் எம். ஏ. மற்றும் ஆ. மாதவன்.

- ★ கலையுலகின் நலன் காட்டுவோர் - கதைபுலகின் திறன் கூறுவோர் :
 “அகிலன்”, ச. அய்யாப்பிள்ளை, விசுவநாதன்-இராமமூர்த்தி, கைரக்கர் சங்கர் மற்றும் பலர்.

- ★ பன்மொழிப்புலவரின் படைப்புக்கள்!
- ★ கண்ணதாசன் எழுதும் கதை, கட்டுரை, கவிதைகள்.

இவற்றோடு இன்னும் பலரது வண்ணப் படைப்புக்கள் மணக்கும். அந்த விவரங்கள் அடுத்த இதழில்...

